

1990 மார்ச் 29

"In pursuance of Article 203 Clause (3) of the Constitution of India, I, P. C. Alexander Governor of Tamil Nadu hereby give my recommendation to the moving in the Tamil Nadu Legislative Assembly, of the Demands for Grants for the year 1990-91."

10. மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91 விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்.

கோரிக்கை எண். 31

பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர் முதலியோர் நலன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எ. இராமகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 31—பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர் முதலியோர் நலன்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 83,64,37,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும். ”

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, “ ஆதி திராவிடர்—பழங்குடியினர் நலன் ” என்ற தலைப்பின்கீழ் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு (பாலிசி நோட்) கோரிக்கை எண். 31, 1990-91 ” என்ற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் ஒரு திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-50 மணி.

இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பினுடைய தொடக்கம் நம்முடைய அவையின் மரபுகளுக்கு ஏற்றதாக இல்லை. எனவே அதில் தொடங்குகிற * * * என்று இருக்கிற அந்த வரிகளை அவைக் குறிப்பிலே இடம் பெறச் செய்ய வேண்டாம் என்று தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் கருத்தை ஏற்று, இந்த அவையிலே அதற்குரிய தொடர்கள், அதாவது கண்ணியத்திற்குரிய தொடர்கள் மட்டும் இருக்க வேண்டும்; மற்றவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று முதல்வர் அவர்கள் வேண்டிக் கொண்டதால் அந்த முதல் பத்தி அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1990 மார்ச் 29]

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் வாழும் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு இலவச கான்கிரீட் வீடுகள் இந்த ஆண்டு 47,000 என்று அறிவித்திருப்பதை 1 இலட்சம் என்று உயர்த்த வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 31—பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 83,64,37,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

டாக்டர் எஸ். சுந்தராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டம், பரமக்குடி தாலுகா, சத்திரக்குடியில் ஆதி திராவிட மாணவர்கள் விடுதியும் பார்த்திபனூரில் ஆதி திராவிட மாணவர்கள் விடுதியும் கட்ட வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 31—பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 83,64,37,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதி திராவிடர்களுக்கு, காலனி வீடுகள் கட்டுவதற்காக சொந்த மனைகள் இல்லாதவர்களுக்கு கட்டாய ஆர்ஜிதம் செய்து பட்டா வழங்குவதில் ஏற்படும் காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 31—பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 83,64,37,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதேனும் கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எ. இராமகிருஷ்ணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை எண். 31-ன் மீதான கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு* அவையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் தங்களுடைய கருத்தைத் தெரிவித்து வுடன் என்னுடைய பதிவை இறுதியில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

149—169-ம் பக்கங்களில் இவை ப்பாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

[1990 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதன் மீது விவாதம் தொடங்க இருக்கிறது. 13 பேர் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மணி இப்போது 11-52 ஆகிறது. எனவே கண்டிப்பாக ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் 10 மணித்துளிகளுக்குள் முடித்தால் எல்லோரும் பங்குபெறலாம். இல்லாவிட்டால் சிலருடைய பெயர் அப்படியே நின்று போய்விடும் என்பதை நினைவில் கொண்டு பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் திரு. ஆர். மூக்கன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

*திரு. ஆர். மூக்கன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பழங்குடியினர் மற்றும் ஆதிதிராவிடர் நலன் குறித்து அரசு கொடுக்கின்ற சலுகைகள் அவர்களைச் சென்று சேருவ தில்லை. அங்கே வசிப்பவர்கள் பெரும்பாலும் கல்வி அறிவு இல்லாதவர்களாக இருப்பதால் என்னுடைய தொகுதியிலே உறைவிடப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றுகிற வார்டன்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் அங்கே உள்ள மலைவாழ் மக்களின் குழந்தைகளுக்கு உணவு மட்டும் கொடுத்தால் போதும் என்ற நோக்கத்தில் செயல்படுவதால் அவர்கள் சரியான முறையில் பணியாற்றுவதில்லை. அங்கே பச்சைமலைக் காடுகளிலும், புறம்போக்கு நிலங்களிலும் மலைகளிலும் உள்ள மரங்களை, கிராம அதிகாரிகள் மற்றும் வார்டன்கள் உதவியோடு வெட்டி விற்பனை செய்வதுதான் மும்முரமான பணியாகக்கொண்டு அவர்கள் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். மாதத்தில் அவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்வது நான்கைந்து நாட்கள் கூட இராது. அவர்கள் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

உப்பிலியாபுரம் பச்சை மலைப்பகுதியில் கூடந்த 20 ஆண்டு களாக அதே இடத்தில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். பணிமாற்றம் என்பதே அவர்களுக்குக் கிடையாது. எனவே 3 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒரே இடத்தில் பணியாற்றும் வார்டன்களையும், ஆசிரியர்களையும் பணிமாற்றம் செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் இனத்தைச் சேர்ந்த 10 ஆம் வகுப்புவரையில் படிக்கும் மாணவ-மாணவிகளுக்குக் கொடுக்கும் இலவச சீருடைகள் அவர்களுக்குப் பொருந்தவில்லை. எனவே அவ்வாறு கொடுக்கப்படும் உடைகள் பயனற்றதாகப் போய்விடுகின்றன.

11-55 மணி

மாணவர்களுடைய அளவுக்கு ஏற்ற, தகுந்த சீருடைகள் வழங்கப்பட்டால் நல்ல பயன் இருக்கும் என்பதை நான் அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேற்கு மலைத்

1990 மார்ச் 29]

[திரு ஆர். மூக்கன்]

தொடர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் உப்பிலியாபுரம் ஒன்றியத்திலுள்ள தா. செங்காட்டுப்பட்டி, துறையூரிலுள்ள ஒன்றியத்தில் உள்ள செம்பளச்சான்பட்டி, அந்த செம்பளச்சான்பட்டியில் உள்ள நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றவும் மற்றும் துறையூர் நகரத்திலுள்ள ஆதிதிராவிடர் உயர்நிலைப் பள்ளியையும், அரசினுடைய பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியையும் மேல்நிலைப்பள்ளிகளாக ஆக்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் ஆதிதிராவிடர் மற்றும் மலைவாழ் மக்கள் பகுதிகளில் ஆண்டுதோறும் ஆரம்பப்பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் தற்போது 2 ஆண்டு காலமாக அது நடைபெறவில்லை. அது தொடர்ந்து செயல்படுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பன்னாடு, கோம்பை, மற்றும் பல கிராமங்களிலே பாலர் பள்ளிகள் அமைத்துத் தருமாறு இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த ஆண்டில் பழங்குடியினர்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் மாணவர் இல்லங்களை துறையூர் ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த பச்சமலையில் உள்ள துண்டக்காடி, பூனாச்சி ஆகிய இரு கிராமங்களுக்கும் அமைத்துத் தருமாறு தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய தொகுதி பச்சமலைக்கு வருகின்ற கிராமநல அலுவலர் போன்றவர்கள் ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர்களிடம் நடந்துகொள்ளும் விதம் மிகவும் கொடுமையாக உள்ளது. அங்கே இருக்கும் ஆதிதிராவிடர் நல அதிகாரிகள் பழங்குடியினர்களுக்கு வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்குவதற்கு அவர்களை அலைய விட்டு குறுகிய காலத்தில் செயல்படாமல் கால நீட்டிப்பு செய்கின்றார்கள். வங்கிக் கடன் வாங்கினாலும் அவர்கள் 15, 20 தடவைகள் அவர்கள் வீட்டிற்கு இழுக்கிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கு நிறைய லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள பச்சமலையில் குடிநீருக் காகவும், பாசன வசதிக்காகவும், விவசாயிகளும் பொது மக்களும் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே ஆழ்குழாய் கிணறுகளையும், மழைநீர் வருவதைத் தடுத்து நிறுத்தவும், அதைப் பயன்படுத்தும் வகையிலும், மண் வளப்பாதுகாப்புத் துறை மூலமாக அதற்குக் கசிவு நீர்க்குட்டைகளையும், செக்டேம்களையும் அதிகமாக அமைத்துத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வரும் மண்வளப் பாதுகாப்புத் துறைக்கு மேலும் அதிக நிதி ஒதுக்கித் தருமாறு நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். முக்கன்]

[1990 மார்ச் 29]

கடந்த 1988-89 ஆம் ஆண்டில் உப்பிலியாபுரம் தொகுதி பச்சமலையில் வசிக்கும் மலைவாழ் மக்களுக்கு இலவச வீடுகள் ஒதுக்கப்படவில்லை. எனவே இந்த ஆண்டாவது ஒரு ஆயிரம் வீடுகள் எடுத்து உப்பிலியாபுரத்தில் எஸ்.ட்டி என்ற தனிப் பட்ட தொகுதிக்கு இலவச கான்கிரீட் வீடுகளை ஆதிதிராவிடர் மற்றும் மலைவாழ் மக்களுக்கு ஒதுக்கித் தருமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் வசிக்கும் காலனி வீடுகளிலும் சோளமாத்தி, கீழக்கரை, வன்னாடு, கோம்பை என்று சுமார் 30 கிராமங்களுக்கு மேல் அங்கு மின்வசதி இல்லாமல்தான் இருட்டிலிலே குருடரைப் போல மக்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். உற்பத்தி செய்த பொருள்களை வெளியூர்தள்ளே சென்று விற்கவும், தங்களுக்குத் தேவையான பொருள்கள், அரிசி, மண்ணெண்ணெய் மற்றும் அவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை தாங்கள் கொண்டு செல்லவும் இணைப்புச்சாலை வசதி இல்லாமல் மிகவும் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வசிக்கும் காலனி வீடுகளில் குடிநீர் வசதியும் கிடையாது. இக்குறைகளைத் தீர்க்க அரசு ஆவணச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழங்குடியினருக்காக வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை வழங்கப்படும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் அவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. உதாரணமாக சொல்வதென்றால் திருச்சி மாவட்டத்தில் தீரன் சின்னமலை போக்குவரத்துக் கழகத்தில் நடத்துனர் மற்றும் ஓட்டுநர் வேலைக்கு பழங்குடியினர் எவருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட காலியிடங்களை வேறு வகுப்பினர்களைக் கொண்டு பூர்த்தி செய்யும் முறைக்கு தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பச்சமலையில் காடுபுட்பொருள்களை.....

*மாண்புமிகு. திரு மு. கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தீரன் சின்னமலை போக்குவரத்து கழகத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட அல்லது பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் அல்லது மலைவாழ் மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் நிறைவு செய்யப்படவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது இங்கே கருத்து தெரிவித்தார்கள். கடந்த ஓராண்டு காலமாக போக்குவரத்துக் கழகங்களில் அது எந்த போக்குவரத்துக் கழகமாக இருந்தாலும் மலைவாழ் மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் அல்லது மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் அவரவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட சதவிகிதத்தில் நிச்சய

1990 மார்ச் 29]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

மாக அவர்களை மட்டுமே வேலைக்கு அமர்த்தவேண்டும் என்று அரசின் சார்பிலே அறிவுறுத்தப்பட்டு இருக்கின்றது. அந்த அடிப்படையிலேதான் நிறைவு செய்து வருகின்றார்கள். அப்படி குறைகள் ஏதேனும் குறிப்பாக இருந்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி இங்கே சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-00 மணி

திரு. ஆர். முக்கன் ; மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது தமிழ்நாட்டிலே மூன்று தொகுதிகள் தான் ஆதி வாசிகளுக்கான தனிப்பட்ட தொகுதிகள். அதிலே என்னுடைய உப்பிலியாபுரமும் ஒன்று. அதிலே உப்பிலியாபுரம் ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த, புத்தூர் கிராமத்திலுள்ள பெருமாள் என்பவரின் மகன் அர்சுனன் என்பவருக்கு மட்டும் தான் நடத்துநர் பதவிக்காக இண்டர்வியூ வந்தது. அதற்கு நான் சிபார்சு செய்துள்ளேன். அந்த ஓர் இடத்திற்குக் கூட வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. அதனால்தான் உங்களிடம் இந்தக் குறைபாடுகளைக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, பச்சைமலையிலுள்ள காடுபடு பொருள்களை....

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் ; மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் சிபார்சு செய்தும் ஏன் கிடைக்கவில்லை என்கிற தகவல் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் பொதுவாகவே, எஸ்.சி., எஸ்.டி., பி.சி., எம்.பி.சி., ஆகிய இனத்தவர்களுக்கு போடப்படவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டை இங்கே கூறினார்கள். அதற்கு ஏதாவது ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் ; மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் சொல்வது இண்டர்வியூ வந்ததே ஒரே ஒருவருக்குதான். அந்த ஒருவருக்குக் கூட ஆர்டர் போடப்படவில்லை. அதை பில் அப் பண்ணவில்லை என்று தான் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் ; மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் சொன்னபோது அவருடைய தொகுதியிலிருந்து ஒருவர்தான் வந்தார் என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால் மற்ற இடங்களிலிருந்து, தீரன் சின்னிமலைப் போக்குவரத்துக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நடந்த 135 இடங்களுக்கான பதவிகளுக்கு 3 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல் நேர்முக பேட்டிக்கான அழைப்பு அனுப்பப் பட்டதில் கிட்டத்தட்ட அனைவரும் வந்திருந்தார்கள். ஆகவே,

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1990 மார்ச் 29]

வந்திருந்த எல்லோருக்கும், அவர்கள் எந்த ஜாதியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அனைவருக்கும் வேலை கொடுப்பது என்பது இயலாத காரியம். ஆனால் அரசாங்கத்தில் செய்யப்படுகின்ற ஒதுக்கீட்டில் முறைகேடு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கோ அல்லது பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கோ வழங்கப்படுகின்ற விகிதாசார முறை மீறப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக மீறப்படவில்லை. இருந்தாலும் உறுப்பினர் சொன்ன நபருக்கு ஏன் கிடைக்கவில்லை என்பதை நிச்சயமாக பரிசீலனை செய்வோம்.

திரு. ஆர். மூக்கன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது தமிழ்நாட்டில் ஆதி திராவிடர்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு எத்தனை நபர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்பதை இங்கே சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது குறித்து உறுப்பினர் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. ஆர். மூக்கன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பச்சைமலை காடுபடு பொருள்களை குறிப்பாக புளி, கடுக்காய் போன்ற நன்கு விளையும் பொருள்களுக்கு உரிய விலை கிடைக்கவும், அவற்றை கூட்டுறவு நிலையங்களின்மூலம் விநியோகிக்கவும் தக்க நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோல ஒருங்கிணைந்த பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களின் கீழ் பட்டு வளர்ச்சி, சிறு தொழில், தேனி வளர்ப்பு போன்ற திட்டங்களையும் என் தொகுதியில் விரிவுபடுத்தி செயல்படுத்த வேண்டும். அதுபோல இரு பொருளை 100 சதவிகித மானியத்தில் பழங்குடி மக்களுக்கு வழங்கிட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, மருத்துவம், ஆதி திராவிடர் வாழும் பகுதிகளில் இருக்கின்ற ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் மற்றும் கால்நடை மருத்துவமனைகளில் பணிபுரியும் மருத்துவர்கள் அங்கேயே தங்கி பணிபுரிவதில்லை. மேலும், துறையூரில் அரசு மருத்துவமனையில் கண், காது, மூக்கு, தொண்டை போன்ற பயிற்சிகளுக்கு சிறப்பு மருத்துவமனை இல்லாததால் மக்கள் இந்த சிசிச்சைக்கு என் தொகுதியிலிருந்து கிட்டத் தட்ட 50 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ள திருச்சிக்கு போய் சிசிச்சை பெற்று வருகிறார்கள். ஆகவே, துறையூர் மருத்துவமனையில் கண், காது, மூக்கு, தொண்டை போன்ற பல சிறப்பு சிசிச்சைப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்த இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1990 மார்ச் 29]

[திரு. ஆர். மூக்கன்]

அடுத்தபடியாக, உப்பிலியாபுரம் தொகுதியின் அருகிலுள்ள கொல்லிமலையிலிருந்து புளியஞ்சோலைக்கு வரும் ஆற்று நீரை தடுத்து நிறுத்தி ஓர் அணை கட்ட வேண்டும். அதன் மூலம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 10 மணித் துளிகளாகப் பேசுகிறீர்கள். சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. ஆர். மூக்கன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அங்கே ஓர் அணைசட்டி, அதன் மூலம் மின் உற்பத்தி செய்யவும் வாய்ப்பிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதியும் பெற வழியிருப்பதால் அதற்கு வகைசெய்து இத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

12-05 மணி

புளியஞ்சோலைக்கு சுற்றுப் பயணிகள் எப்போதும் வந்த வண்ணமாக இருக்கிறார்கள். கோடைக் காலத்தில் அதிக அளவில் வருகிறார்கள். எனவே புளியஞ்சோலையை சுற்றுலா மையமாக அமைக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் உள்ள பச்சைமலைக்கு அனைத்து வசதிகளையும் கொண்ட மொபைல் யூனிட்டை விரைவாக வழங்கி, அங்குள்ள மக்கள் வாழ்க்கையில் விளக்கேற்ற வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். மேலும் சித்த மருத்துவத்திற்குத் தேவையான மூலிகைகள் நிறைய அங்கே கிடைப்பதால், அங்கே ஒரு மூலிகைப் பண்ணையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள மக்களுக்கு நிலங்களில் மூலிகைகள் பயிரிட ஊக்கம் அளித்தால் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட்டு, அதனால் பயன் பெறுவார்கள். அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து, மக்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமார்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள உப்பிலியாபுரம் ஒன்றிய பச்சைமலையையும், துறையூர் ஒன்றிய பச்சைமலையையும் இணைத்து, ஒரே ஒன்றியமாக அமைத்துத்தருமாறு இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுவரை பேச என்னுடைய வாய்ப்பு அளித்த இம்மாமன்றத்திற்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. மாறிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, 1990-91ஆம் ஆண்டின் ஆதி திராவிடர் பழங்குடியினர் மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்றுப் பேசுவதற்கு

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

[1990 மார்ச் 29]

நல்வாய்ப்பு அளித்த சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் தமிழ் இனக் காவலர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் நெஞ்சார்ந்த நன்றி யினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி மக்கள்பால் தனியான ஆர்வமும், அக்கறையும் கொண்டவர், கலைஞர் அவர்கள், அரிசன சமுதாயம் முன்னேற வேண்டுமென் பதற்காக தொடக்க காலம் முதல் சாதி ஒழிப்புப் போராட்டம் நடத்தி வெற்றி கண்டவர்.

தீண்டாமையை எதிர்த்துப் போராடி வருவதோடு, தீண்டாமை என்னும் கொடுமைக்கு யாரும் ஆளாகக்கூடாதென அயராது உழைத்து வருபவர். கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்திலேதான் இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக குடிசைமாற்று வாரியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன்மூலம் அரிசனங்கள் சாக்கடையிலும், சகதியிலும் சிக்கிச் சீரழியாமல் தரமான கான்கிரீட் வீடுகளில் வாழும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர். இடையிலே நாட்டிலே ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்ற விபத்தால் கான்கிரீட் வீடுகள் ஓட்டு வீடுகளாயின. அதுவும் பாவம் ரூபாய் 6,000 மதிப்பீட்டில். மீண்டும் 13 ஆண்டுகள் இடைவெளிக்குப் பின்பு நாட்டிலே ஏற்பட்ட மவுனப் புரட்சியின் விளைவாக புதியதோர் ஆட்சி மீண்டும் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையிலே உருவானது. அதன் விளைவாக அமுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த அரிசனங்கள், அருந்ததியினர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு மீண்டும் 14,200 ரூபாய் செலவில் நாடெங்கும் கான்கிரீட் வீடுகள் கட்டித்தரும் திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்தத் திட்டத்தால் இவ்வாண்டு பயன் பெற்றோர் 40,000 பேர்கள். வரும் ஆண்டோ 47,000 பேர் பயனடைய உள்ளனர். வீடு கட்ட திட்டமிட்டால் மட்டும் போதுமா? வீட்டு மனைப் பட்டா தர வேண்டுமென்று இவ்வாண்டு 40,000 பேருக்கு புதிதாக வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் மனதார வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன்.

காலனி வீடுகளுக்கு மின் இணைப்பு, காலனிகளில் கழிவு நீர் சாக்கடைகள் கட்டும் திட்டம், குடிநீர் வசதி செய்து கொடுத்தல், அரிசன மாணவர்கள் மற்றும் பழங்குடியினர் பயன் பெற இலவசக் கல்வி, உதவித் தொகை, தொழில் துவங்க மானியக் கடன், வேலை வாய்ப்பில் குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தில் சரியான ஒதுக்கீடு நடைமுறை, வயது வரம்பில் சலுகை, வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை, ஐ.ஆர்.டி.பி., டி.பி.ஏ.பி., நாபார்ட் திட்டங்களில் இலட்சக் கணக்கானோருக்கு கறவை மாடுகள், ஆடுகள் வாங்கக் கடன், தொழில் தொடங்கக் கடன், ரூ. 45,000 வரை இலவசமாக ஜீவன்தாரா கிணறுகள்—இப்படி பல வாய்ப்புகள்

1990 மார்ச் 29]

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி எண்ணிலடங்காச் சலுகைகளை கலைஞர் ஆட்சியில் அரிசனங்கள் மற்றும் பழங்குடியினர் பெற்றுவருவது பெருமைக்குரிய ஒன்றாகும்.

12-10 மணி

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட சிறப்புமிகு சேவைகளைச் செய்யவும், தீண்டாமையை ஒழித்திடவும், அவர் மற்ற தலைவர்களைப்போல் அல்லாமல் சாதி ஒழிய வேண்டுமென்று மேடையிலே முழங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், அரிசன சமுதாயத்திலே தன் மனை அழகிரிக்கு பெண் எடுத்த பெருமைக்கு உரியவர்.

ஆதிதிராவிடர்—பழங்குடியினர்களின் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு நடப்பு ஆண்டிலே 90.53 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் அவர்கள் நன்மையைப் பெற இருக்கிறார்கள். எனவே, என்றென்றும் இந்த அரசுக்கு, தமிழ் இனத்தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு இந்தச் சமுதாய மக்கள் நன்றி உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்று இந்தச் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையிலே இந்த நல்ல நேரத்திலே உறுதியளிப்பதோடு அந்தச் சமுதாயத்தின் சார்பாக என்னுடைய நெஞ்சார்ந்த நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அரிசனங்களுக்கு வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்க வகை செய்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக நிலம் தேர்வு செய்கின்றபோது அதன் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றுவிடுகிறார்கள். இதனால் ஒரு சில இடங்களில் பட்டா பெற இயலாத நிலை ஏற்பட்டு, ஒரு தலைமுறையே மாறிப் போய்விடுகிறது. இந்தச் சிக்கலைத் தவிர்க்க, அதற்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யும்போதே நிலச் சொந்தக்காரர்கள் வழக்கு மன்றங்களுக்குச் செல்லாத வகையில் ஒரு புதிய சட்டம் போட்டு உடனடியாக அவர்களுக்கு பட்டா வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் திருமண மண்டபங்களை ஏற்படுத்தி, அங்கு ஆதிதிராவிட-பழங்குடியின மக்கள் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பினை அரசு செய்து தர வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாட்கோவில் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக அது நால்கு மண்டலங்களாக உருவாக்கப்படும் என அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு இருந்தும் கூட, இதுநாள் வரையில் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்பதனை நினைவுபடுத்தி, விரைவாக அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

[1990 மார்ச் 29]

ஆதிதிராவிட-பழங்குடியின மக்களுக்கு கடன் வழங்குவதற்காக அரசு பல கோடி ரூபாயை தாட்கோவிற்கு ஒதுக்கீடு செய்கிறது. ஆனால், எனது தொகுதியில் இருக்கிற வங்கிகள் உரிய சான்றிதழ்களைக் காண்பித்த பின்னரும், கடன்களை வழங்கக் காலதாமதம் செய்கின்றன. எனவே, தாட்கோவே அந்தக் கடன்களை ஆதிதிராவிட-பழங்குடியின மக்களுக்கு வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால், அரசு ஒதுக்கீடு செய்யும் நிதி அவர்களுக்கு நேரடியாகப் போய்ச் செருகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1990-91ஆம் ஆண்டில் ஆதிதிராவிட மக்களுக்குக் கட்ட இருக்கின்ற வீடுகள் தாட்கோ மூலமாகவே கட்டப்பட வேண்டும். தாட்கோ நிறுவனம் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1974இல் ஆட்சியில் இருந்தபோது உருவாக்கப்பட்டது. இது வீடுகள் கட்டும் பணிக்காகவே அமைக்கப்பட்ட நிறுவனம் ஆகும். எனவே, நடப்பு ஆண்டில் கட்ட இருக்கும் அனைத்து வீடுகளும் அனுபவம் நிறைந்த பொறியாளர்கள் உள்ள தாட்கோ நிறுவனம் மூலமாகவே கட்டப்பட வேண்டும் என்று நான் தமிழக முதல்வர் அவர்களையும், ஆதிதிராவிட நல அமைச்சர் அவர்களையும் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆதிதிராவிட மக்களுக்கெனக் கூட்டுக் குடிநீர் திட்டம் கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் உருவாக உத்தரவிடப்பட்டு அது நாடு முழுவதும் அமல் செய்யப்பட்டது. இருப்பினும் பல மாவட்டங்களில் குழாய்க் கிணறுகள் போடப்பட்டும், சில இடங்களில் மின் இணைப்பு பெறாத நிலையிலும், அந்தத் திட்டம் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படாத நிலையில் இருக்கிறது. எனவே, மாண்புமிகு ஆதிதிராவிட நல அமைச்சர் அவர்கள் தாட்கோ குழாய் கிணறுகள் அமைக்கும் திட்டம் எவை எவை? எங்கெங்கு நிறுவப்பட்டன? அவைகளின் நிலைமை என்ன? அத்திட்டத்தின் மூலமாக பலன் பெறுகிற மக்களுக்கு இருக்கின்ற குறைகளைப் போக்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவு வழங்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு தீ விபத்து ஏற்பட்டால் அங்குள்ள மக்கள் திண்டிவனம் அல்லது கடலூர் ஆகிய ஊர்களுக்குச் சென்று தகவல் கொடுத்து தீயணைப்பு வண்டி வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இதனால் மக்கள் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாகிறார்கள். இது பற்றி கடந்த பட்ஜெட் உரையிலேயே பேசி இருக்கிறேன். இதுவரை என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. அது குறித்து விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்து விரைவில் எனது தொகுதியில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1990 மார்ச் 29]

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

எனது தொகுதி வழியாக குடிநீர் குழாய் திண்டிவனத்திற்கு செல்கிறது. அது திண்டிவனத்திற்குத் தண்ணீர் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. எனது தொகுதி வழியாக குடிநீர்க் குழாய் சென்றாலும் அத்தொகுதி மக்கள் அந்தக் குழாய் நீரைப் பயன்படுத்த இயலாத நிலை இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் குடிநீருக்காக மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே அங்குள்ள மக்களுக்கு அந்தக் குழாய் மூலம் குடிநீர் வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது வானூர் தொகுதி மி. வும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 6 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை உருவாக்கித்தந்த அத்தொகுதி மக்கள் கழகத்தின்பால் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற அந்த மக்களினுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் அங்கு புதிய ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் கனி வளம் மிகுதியாக இருக்கிறது. எனவே, அங்கு ஒரு கருப்புக் கல் தொழிற்சாலை உருவாக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உகைத்திலேயே மிகச் சிறந்த, முதல்தரமான கருப்புக் கல் கிடைக்கின்ற பகுதி குன்னம் என்ற பகுதி ஆகும். தற்போது அங்குள்ள மக்கள் பயன்பெறாத வகையில், எந்தவிதமான வளர்ச்சிப் பணிகளிலும் ஈடுபடாத வகையில், ஒரு தொழிற்சாலையும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கிடவும், அரசுக்கு அந்நியச் செலவாணியைத் தேடித் தருகின்ற வகையில் அரசே அங்கு ஒரு கருப்புக் கல் தொழிற்சாலையை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் ஒரு நீதிமன்றம் அமைத்துத்தர விரைவில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்குண்டான ஆயத்த வேலைகள் எல்லாம் நிலுவையில் இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்களின் கையெழுத்துக்காக கோப்பு காத்து இருப்பதாக அறிகிறேன். விரைவில் ஒரு நீதிமன்றம் உருவாக்கித் தர ஆவன செய்யுமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் உள்ள மாணவியர்கள் திண்டிவனம், கடலூர் ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்றுதான் உயர் நிலைப்பள்ளியில் படிக்கின்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது. எனது தொகுதியில் உயர் நிலைப்பள்ளி இல்லாத காரணத்தால், உடனடியாக முரக்காணம், வானூர் ஆகிய இரண்டு பகுதியிலும் இரண்டு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்தித் தருமாறு தமிழக அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

[1990 மார்ச் 29]

மரக்காணத்தில் ஒரு இரசாயன உப்புத் தொழிற்சாலை நிறுவுவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு தரமான உப்பு கிடைக்கிறது. அங்கு 10 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். முன்பு முதல்வர் அவர்கள் பேசும்போது, அதுபற்றி உடனடியாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு, நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்று சொன்னார்கள். எனவே, விரைவில் அங்கு ஒரு இரசாயன உப்புத் தொழிற்சாலை அமைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் ஒரு பாலிடெக்னிக் நிறுவுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதுக்குப்பத்தில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அதுபோல் சேமங்கலத்தில் உள்ள பள்ளியையும் விரைவில் உயர்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனியனூர் தொடக்கப் பள்ளி கூரைக் கட்டிடத்தில் இயங்குகிறது. அதற்கு பக்கா கட்டிடம் கட்டித்தர அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் பஸ் போக்குவரத்து இல்லாமல் இருக்கிறது. இதனால் தொகுதி மக்கள் அவசர காரியங்களுக்கு வெளியூர் செல்ல இயலாமல் இருக்கிறது. எனவே, தந்தை பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகள் மூலமாக எனது தொகுதியிலுள்ள கிராமங்களுக்குக் கூடுதலான டவுன் பஸ்கள் விட்டு மக்களின் ஆசைகளை நிறைவேற்றுமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 18 சதவீத ஒதுக்கீடு முறை நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறதா எனக் கண்காணிக்க ஸ்டேட் லெவல் கமிட்டி அமைத்து அதில் தனித் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் இடம் பெறச் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆதிதிராவிட மக்களுக்காக ஏறத்தாழ 80 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, கோடியிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் பயன்பெறும் வகையில், அடித்தள மக்கள் பயன்பெறும் வகையில், இப்படி ஒரு அரிய திட்டங்களை உருவாக்கி அவர்களின்பால் அக்கரை கொண்டுள்ள தமிழக அரசுக்கும், தமிழினத் தலைவருக்கும் இந்தச் சமுதாயத்தின் சார்பாக நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

12-15 மணி

* திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவையினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த

1990 மார்ச் 29]

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

மாயனிக் கோரிக்கையின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டுக்கே சட்டத்தின் உருவாக்கி, மக்கள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு நெறிமுறையை உருவாக்கிக் கொடுத்த தந்தை அம்பேத்கார் அவர்களுக்கும், எங்களைப்போன்ற சாதாரணமாக குக்கிராம்ங்களிலே குடிசை வீடுகளிலே வாழ்ந்து கொண்டிருந்த குழந்தைகளையெல்லாம் அன்றைக்கு அழைத்து வந்து நந்தனார் கழகம் என்று வைத்து, அந்தக் கழகத்திலே, கல்லூரியிலே ஆயிரக்கணக்கான மாணவ மாணவிகளை உருவாக்கிய என்னுடைய அருமைத் தந்தை சுவாமி சகஜானந்தா அவர்களுக்கும் இங்கே நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாட இருப்பதை அறிந்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பெருமை அடைகிறேன். அதற்காக அரிசன மக்களின் சார்பிலே நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

காரணம், அண்ணல் அம்பேத்கார் அவர்கள் சட்டத்தை உருவாக்கிக் கொடுத்தவர்கள், அவர்களுடைய பெயராலேயே ஜில்லாவை இன்றைக்கு நாம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்காகவும் என்னுடைய பாராட்டுக்கள்.

தந்தை சுவாமி சகஜானந்தா அவர்கள் ஏதோ அறிவுத்துறையிலே மட்டும் குழந்தைகள் வளர வேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. நானெல்லாம் எட்டு வயதுக் குழந்தையிலிருந்தே அங்கேதான் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரைக்கும் படித்தேன். அங்கே ஆன்மீகத்தில் நல்ல வழியில் நடப்பதற்கு, ஆண்டவனை வணங்குவதற்கு அதிலே மந்திரங்கள் சொல்வதற்குக்கூட உருவாக்கிக் கொடுத்து, இன்றைக்கு சைவ சிந்தாந்த மகாநாட்டிலே பேசக்கூடிய அளவிற்கு உருவாக்கியவர் தான் எங்களுடைய அருமைத் தந்தை சகஜானந்தா அவர்கள். அவர்களுடைய ஞாபகார்த்தமாகச் சிதம்பரத்திலே ஒரு கலையரங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுமென்று இங்கே இந்தக் குறிப்பிலே இருக்கிறது. பத்து இலட்சம் ரூபாயில் கட்டப்பட்டக்கூடிய அந்தக் கலையரங்கில் அவருடைய சிலையையும் வைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு அரிசன மக்களுக்காக 83,64,37,000 ரூபாய் இங்கே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய சல்விக்காகவே 50,02,44,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதிலே எஸ். டி.யைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். எஸ்.டி. என்றால் 1971-வது ஆண்டிலே—நான் ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன்—0.071 தான் ஸ்ட்ரெங்த் இருந்தது. அதாவது மலைவாசி மக்கள். இன்றைக்கு எப்படித்தான் அவர்கள் வளர்ந்தார்களோ தெரியவில்லை. 1971 ஆம் ஆண்டு 0.071 என்று இருந்தது இன்றைக்கு அவர்கள் மலை மாதிரி வளர்ந்துவிட்டார்கள். அதற்கெல்லாம் காரணம், நான் கேள்விப்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

[1990 மார்ச்சு 29]

பட்டதை இங்கே சொல்கிறேன். பல ஜாதி இந்துக்கள்—என் மீது குறைப்பட்டாலும் பரவாயில்லை—பல ஜாதி இந்து பெரியவர்கள், சகோதரர்கள் நன்றாக வாழக்கூடியவர்கள் தங்களை எஸ். டி. என்ற அள்விலே, அவர்கள் மலைவாழ் மக்கள் என்ற அடிப்படையிலே அவர்களுக்குச் சில டெயர்களைக் கொடுத்து அவர்கள்கூட இதிலே வந்து சேரக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிற காரணத்தினாலே, அரிசனங்களுக்கு ஒதுக்கக்கூடிய இந்தச் சலுகைகள் எல்லாம் கொஞ்சம் அவர்களுக்குச் செல்வதை நினைத்து வருந்துகிறேன். பஸ்யிடங்களிலே இதைச் சொல்ல முடியும். இதற்கு ஆதாரங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் மாண்புமிகு இந்த அமைச்சரவையிலே இருக்கக் கூடியவர்கள், முதல்வரவர்கள் மற்ற அமைச்சர்கள் இதைச் சற்றுக் கண்காணித்து இதர ஜாதிகள் இதிலே வந்து சேராமல் இருப்பதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிறகு கல்வி. இந்தக் கல்வியிலே பள்ளிக்கூடங்கள் நிறைய வைத்திருக்கிறோம். 1,214 பள்ளிகள், விடுதிகள் 799. அதிலே எஸ்.டி. க்கு 22 விடுதிகள். இம்மாதிரி நிறைய வைத்திருக்கிறோம். அதிலே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்களே சிலபிடங்களிலே ஏனோதானோ என்று இருக்கிறார்கள். அப்படி ஏனோதானோ என்ற நிலையில்லாமல் அவர்களுக்கு நன்றாகச் சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு குழந்தையை நாம் உருவாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அந்தக் குழந்தைகள் முன்னுக்கு வரக்கூடிய நல்ல நிலைமை வரக்கூடும்.

அதோடல்லாமல் நாம் அவர்களுக்குத் துணிகள் கொடுக்கிறோம். அந்தத் துணிகள் கொடுப்பதைப்பற்றிப் பலமுறை இந்த மன்றத்திலே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியின் பொழுதும் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தத் துணிகள் கொடுக்கின்றோமே இரண்டு சதை ஜோடி துணிகள் கொடுக்கிறோம். அதில் 12 வயது 15 வயது 8 வயது என்று வயதைப் பார்த்துத் துணிகளைத் தைத்துக் கொடுக்கிறோம். இந்த வயதைப் பார்த்துத் துணிகளைத் தைத்துக் கொடுக்கும்பொழுது எட்டு வயதுக் குழந்தை பத்து வயதுக்கு வளர்ந்து விடுகிறார்கள்; 10 வயதில் இருக்கும் குழந்தை 12 வயதா வளர்ந்திருக்கிறார்கள். எனவே, டெய்லரை வைத்து அவர்களை அளந்து அதைத் தைக்கச் சொன்னால்தான் போதுமான அளவிற்கு இருக்கும். பெண்களெல்லாம் பாவாடை கட்டும்பொழுது சுருக்கமே இல்லை. இந்தத் துணிகள் எங்கேதான் போகிறது என்று தெரியவில்லை. சுருக்கம் இல்லாமல் சும்மா சுற்றிக்கொண்டு இருப்பதைப்போலத் தெரிகிறது. ஆகையினாலே, இதில் சற்றுக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்

1990 மார்ச் 29]

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

கொள்கிறேன். சற்றுக் கவனம் செலுத்தி தையல்காரரை வைத்து ஒவ்வொரு ஹாஸ்டலுக்கும், பள்ளிக்கும் சென்று அவர்களை அளந்து அளவெடுத்து துணிகளைத் தைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் சருடை அவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது.

அடுத்து புத்தகங்கள் கொடுக்கிறோம். அதெல்லாம் அப் பொழுது காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போதே கொடுத்து வந்த புத்தகம்தான். இந்தப் புத்தகம் கொடுப்பதிலே நாம் கொடுக்கக்கூடிய புத்தகம் ஜூலை மாதம், ஆகஸ்ட் மாதத்திலே கூட கிடைப்பதில்லை. ஆனால் ஜூன் மாதம் ஆரம்பத்திலேயே இந்தக் குழந்தைகளுக்கு நாம் இனாமாக புத்தகங்கள், நோட்டு கொடுக்கிறோமே அது ஜூன் மாதம் பத்தாம் தேதிக்குள்ளே புத்தகங்கள் எல்லாம் அவர்களுக்குச் சேர்ந்து கையிலே அடையவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கொடுத்துப் பயன் இல்லை. அங்கே பள்ளி ஆரம்பித்தவுடனேயே ஆசிரியர்கள் அந்தக் குழந்தைகளை வெளியே அனுப்பிவிடுகிறார்கள்.

12.20 மணி

ஏன் நீ புத்தகம் வாங்கவில்லை? என்றைக்கு உனக்கு இனாமாக புத்தகம் வரும்? அதுவரைக்கும் நீ காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இவர்களுக்கு ஜூன் மாத முதல் வாரத்தில் புத்தகங்களை கொடுப்பதற்கான வழியைச் செய்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

அடுத்து உதவிப் பணம் கொடுக்கிறோம். அந்த உதவிப் பணம் கொடுக்கிறபோது ஜாதி இந்து மாணவனுக்கு ஒருவிதமான பணம், அதிகப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. அரசின் சமுதாயத்தில் பிறந்த ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு ஒருவிதமான தொகை என்ற இந்த நிலைமை இருக்கக்கூடாது. எல்லோருக்கும் சமமாக ஒரே வாதமாக கொடுக்கவேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படிக்கிற ஒருவனுக்கு உதவித் தொகை 300 ரூபாய் என்றால் ஜாதி இந்து மாணவனுக்கும் அதே தொகை இருக்கவேண்டும். அதிலே வித்தியாசம் இருக்கிற சூழ்நிலை தொகிறது. அது இல்லாமல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புத்தகங்கள் மருத்துவக் கல்லூரி, என்ஜினியரிங் கல்லூரியில் படிப்பவர்களுக்கு அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் தொகுதி புத்தகங்கள் 3 பேர்களுக்கு சேர்த்து ஒரு புத்தகம் செட் என்கிறார்கள். இந்த 3 மாணவர்களுக்குச் சேர்த்து ஒரு புத்தகம் செட் வாங்கிக் கொடுக்கிற போது ஹாஸ்டலில் கல்லூரியில் இருக்கிற புத்தக பாங்கில் கொண்டுபோய் வைத்து விடுகிறார்கள்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

[1990 மார்ச் 29]

அப்படி வைக்கும்போது இந்த 3 மாணவர்கள் சேர்ந்து புத்தகத்தைப் படிக்கவேண்டுமென்றால் எப்படி முடியும் பரீட்சை நேரத்தில் எப்படி உபயோகப்படுத்த முடியும்? புத்தக தங்களுக்கு எவ்வளவு செலவானாலும் கூட தண்த்தனியாக வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் வேலைக்கு வந்தபிறகு அந்தப் பணத்தை கடனாக கொடுத்து, அந்த ஏழை வேலை செய்யும்போது பணத்தை திருப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில் செய்தால்தான் இது நன்றாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து 18 சதவீதம் வேலை வாய்ப்பை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு இலாக்காவில் கூட இது பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், ஏனைய அமைச்சர்கள்மும், இங்கேயிருக்கிற அதிகாரிகளும் சேர்ந்து இந்த செகரட்டேரியட்டில் இருக்கிற ரெவின்யூ, சோஷியல் வெல்பேர், பைனான்ஸ், ஹோம் டிபார்ட்மெண்ட் போன்ற டிபார்ட்மெண்டுகளில் எல்லாம் 18 சதவீதத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் எந்தத் துறையிலும் நிச்சயமாக செய்யவில்லை என்பதை அறியலாம். இந்த சட்டமன்றத் துறையினை எடுத்துக்கொண்டாலும் 18 சதவீதம் அரிசன மக்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறோமா என்றால் அது பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. எனவே, படித்துவிட்டு மாணவ மாணவிகள் வேலை இல்லாமல் திண்டாடி, தெருக்களில் நிற்கிற நிலை இருக்கிறது. எனவே, எல்லாத் துறைகளிலும் 18 சதவீதம் முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வது இந்தச் சமுதாயத்திற்கு செய்த நல்ல காரியமாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்த நல்ல திட்டம் குத்தகை நிலம் உழக்கூடியவர்களுக்கு, நிலம் வாங்குவதற்கு உதவி செய்கிற திட்டம். நிலம் வாங்க ½ பாகம் இனாமாக தாட்கோவிலிருந்தும், ½ பாகம் வங்கியிலிருந்தும் கடன் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று. இருந்தாலும் தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் அரிசன மக்கள் சென்றாலே அவர்களுக்கு ஏனோ சில இடங்களில் பிடிக்கவில்லை. பால் பண்ணைக்கு பணம் கொடுக்கிறோம், மற்ற விஷயங்களுக்குச் சென்றால் இந்தப் பணம் கொடுப்பதில் அந்த வங்கிகளில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் சற்று தயக்கம் காட்டி அவர்களை அலைய வைக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை வந்துவிடக்கூடாது. இப்போது ½ பாகம் பணம் நிலம் வாங்குவதற்கு பாங்க் மூலமாக வருகிறது. அந்தப் பணத்தை வாங்குவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை வைத்து, அவர்களாகவே முயற்சி செய்து பாங்க் மூலமாக இவர்களுக்கு கடனை வாங்கி, தாட்கோ மூலமாக ½ பாகம் கொடுத்து, அவர்கள் நிலம் வாங்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கினால் தான் இந்தத் திட்டம் செம்மையாகச் செயல்பட முடியும். குத்தகைக்கு உழக்கூடிய நிலங்கள், உபரி நிலங்களை அந்த

1990 மார்ச் 29] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அரிசன மக்களுக்கு சொந்தமாக்கவேண்டுமென்றால் இந்தத் திட்டம் செம்மையாக நடந்தால் தான் பல ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்களுக்கு அரசு ஒரு நல்ல காரியம் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தாட்கோ மூலமாக 47 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டுவது என்பதில் தாட்கோ மூலமாக கட்டினால் தான் எங்களுக்கு விமோசனம். ஏனென்றால் பஞ்சாயத்து மூலமாக கட்டிய கட்டடங்கள் நல்ல மழை பெய்தால் மூன்று நாட்களுக்குக் கூட இருக்காது. அவ்வளவு மோசமாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன. அதை மாற்றி வரக்கூடிய காலங்களில்

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் தொகுதியில் எந்த ஒன்றியத்தில், எந்த பஞ்சாயத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுகள் சரியாக இல்லையென்று புகாரைத் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதாவது இது பரவலாக இருக்கிற குறைபாடுகள். நான் வேண்டுமென்றால் நன்றாக இல்லாத வீடுகளைப்பற்றி எழுதிக்கொடுக்கிறேன். இதெல்லாம் பரவலாக இருக்கிற குறைபாடுகள். ஏனென்றால் பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் மூலமாக வீடுகளைக் கட்டினால் பஞ்சாயத்திலே இருக்கிற என்ஜினியர் தான் அந்த வேலையினை மேற்பார்வையிடுகிறார். அப்படி செய்யும்போது பஞ்சாயத்து தலைவர்களை கண்டிக்க முடியாது. இவ்வளவு சிமெண்ட் போட வேண்டுமென்று சொல்ல முடியாது. அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்குமானால் நல்ல மழையிருந்தால் வீடுகள் பாதிக்கப்படும். எங்கள் பகுதியில் 3, 4 இடங்களில் இப்படி ஆகியிருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு விஸட் கொடுக்கிறேன். அந்த வீடுகள் மறுபடியும் ரிப்பேர் செய்து கொடுக்கவேண்டிய அளவில் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

12-25 மணி

ஆகையினாலே, இந்த 47 ஆயிரம் வீடுகள் போதாது. இதற்கு முன்பாக இங்கே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்த நம்முடைய அருமைச் சகோதரர் பழனிவேல் அவர்கள் கேட்டதைப் போன்று, ஒரு லட்சம் வீடுகள் ஒவ்வொரு ஆண்டிலேயும், தீப்பிடிக்காத வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1990 மார்ச் 29]

குடிசை வீடுகளிலே, குப்பை மேடுகளிலே வாழக்கூடிய அந்த மக்களுக்கு ஒரு லட்சம் வீடுகளை, நீங்கள் இனாமாகக் கட்டிக் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், 'ஹட்கோ' திட்டத்தின் மூலமாக கடன் வாங்கிக் கட்டிக் கொடுங்கள், கடன் வாங்கி, 5 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் என்று கொடுத்து, குடிசையிலே வாழக் கூடிய அந்த மக்களுக்கு நல்ல ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கி கொடுப்போமேயானல் அது நன்றாக இருக்கும். ஒரு திட்டம் போடுங்கள், 5 ஆண்டுத் திட்டம் என்று நாம் பொதுவாகப் போடுகிறோம். அதைப் போல, 3 ஆண்டுத் திட்டம் என்று ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு, அந்த 3 ஆண்டுத் திட்டத்திற்குள்ளாக மாநிலம் முழுவதும் உள்ள குடிசை வீடுகளை அகற்றி, அது ஜாதி இந்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஆதி திராவிட மக்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுடைய குடிசை வீடுகளை மாற்றி, தப்பிடிக்காத வீடுகளை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு இலக்கை நிதி அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஏன் என்றால், நமக்கு வருமானம் நல்ல வகையிலே அதிகமாக வருகிறது. அதற்குத் தகுந்தாற்போல, மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இரட்டையர்களைப் போல இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநில அமைச்சர் அவர்களும், மத்திய அமைச்சர் அவர்களும் இரட்டையர்களைப்போன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அங்கிருந்து பணம் வாங்கி, இந்த ஏழை மக்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதிலே சற்று துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமாத்திரமல்ல, வேலைவாய்ப்பிலே, இன்றைக்கு தேனியிலே ஒரு நூற்பு மில் இருக்கிறது. அதிலே நிறைய அரிசன மக்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதைப்போன்று, எங்கெல்லாம் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்களோ, எங்கெல்லாம், பருத்தி விளைகின்றதோ, அங்கெல்லாம் தாட்கோ மூலமாகவே, ஒரு மில்லைக் கட்டிக் கொடுக்கலாம். தாட்கோ மூலமாக மில்களைக் கட்டிக் கொடுத்தால், அதிலே ஆயிரம் பேர்கள் வேலை செய்தால், 750 பேர்கள் இந்த ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் பணியாற்ற முடியும் என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில்
..... (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் ஒரு senior Member—நிறைய தடவைகள் பேசக்கூடிய வர்ப்பு இருக்கிறது. இதிலே உங்களுடைய தொகுதியை இணைப்பது எந்தவகையிலே நியாயம்? சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

1990 மார்ச் 29]

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : முடித்துவிடுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே ஒரு ஐ.டி.ஐ-யை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு உங்களுடைய சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, உங்களுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, நான் இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. மா. மண்மாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கான ஆதி திராவிடர் மானியக் கோரிக்கைக்கு 83 கோடியே 64 லட்சத்து 37 ஆயிரத்திற்கு உரிய தொகையை கோரி, மாண்புமிகு ஆதி திராவிட நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்வதற்கு முன்னாலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1957 ஆம் ஆண்டில் இதே அவையில் கோடிட்டுக் காட்டியதை நான் முன் வைத்து, தொடரலாம் என்று கருதுகிறேன். 'தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரால் ஒடுக்கப்பட்டார்கள், யாரால் அடக்கப்பட்டார்கள், அவர்கள் தாழ்வதற்கு யார் யார் காரணம் என்று அலசிப் பார்க்கின்ற சமயத்திலே ஒவ்வொரு காலத்திலும், நாம் எல்லாம் அந்தப் பெரும் குற்றத்தைப் புரிந்தவர்களாக இருக்கிறோம் என்கிற மனச்சாட்சி உறுத்தல் எல்லா சமூகத்தினருக்கும் இருக்கும். ஆகவே அந்தப் பெரும் குற்றத்திற்கும், அநீதிக்கும் கழுவாய் தேடுகின்ற வகையில், பரிகாரம் தேடுகிற வகையில், எல்லா சமூகத்தினரும் நமது சொந்தப் பிரச்சினையாக ஆதி திராவிடர் பிரச்சினையை கவனிக்க வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1957-லே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டதற்குப் பின்வாலே காலம் சென்ற, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினுடைய துணைப் பிரதமர் மேதகு ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைப் பற்றி ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆதி திராவிடர் பழங்குடியினர் நலம் மற்றும் வளர்ச்சி குறித்து, கலைஞர் அவர்களுடைய உள்ளத்திலே படிந்துள்ள பாச உணர்வும், நிலைத்து நிற்கும் அன்பும், வற்றாத பரிவும் பாராட்டுக் குரியது என்று மேதகு ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைக் கூறிவிட்டு, இன்னொன்றையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நலிவு அடைந்தோரின் முதுகெலும்பாக இருந்து, தளராத மனத்துடன் ஆற்றியுள்ள அரும்பணிகளுக்கு, பின்வரும் சந்ததியினர் என்றென்றும் நன்றிக் கடன் உடையவர்களாக இருப்பார்கள் என்று மேதகு ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் அன்றைக்குக் கோடிட்டுக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

[திரு. மா. மணிமாறன்] [1990 மார்ச் 29]

இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எல்லோரும் கழுவாய் தேட வேண்டும் என்று சொன்னதற்கு பின்னால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், என்னென்ன காரியங்களைச் செய்தார்கள் என்பதையும், இப்போது என்ன ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே பேசிய நண்பர்கள் பேசாமல் விட்டுவிட்டுச் சென்று விட்டார்கள். ஒன்றிரண்டை அம்மையார் அவர்கள் பாராட்டினார்கள் என்றாலும், ஒட்டுமொத்தமாக என்னென்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால், எதிர்காலத்தில் இந்தச் சமுதாயத்திற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு உள்ளத்திலே ஊறும் என்ற காரணத்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால், அண்ணா அவர்கள் ஒன்றைச் செய்தார்கள். மாணவர்கள் விடுதியிலே தங்கிப் படிக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு ஒவ்வொரு விடுதியிலும், டியூட்டர் போட வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆணை பிறப்பித்தார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி சென்றதற்குப் பின்னால், இன்றைக்கு வரையிலும், அந்தப் பதவி நிரப்பப்படாமல், விடுதியிலே பயிலுகின்ற மாணவர்கள் ஆதரவற்ற நிலையிலே, இன்றைக்கு இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

12-30 மணி.

இதிலே என்னவென்று சொன்னால், பள்ளியிலே இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 50 ஊதியமாக கொடுக்கச் சொல்லியிருக்கின்ற ஒரு நிலையை வைத்திருந்தார்கள். அதன் காரணமாக பள்ளியிலே பணியாற்றுகின்ற வருவாய் வருகின்ற ஆசிரியர்கள் அங்கே செல்வதற்கு தயக்கம் காட்டினார்கள், விட்டுவிட்டார்கள். நான் அரசை மெத்த பணிவாக கேட்டுக்கொள்கிறேன், பயின்றுவிட்டு ஆசிரியர் பட்டம் பெற்றவர்கள் இன்றைக்கு நிரப்பப் பேர் வேலை கிடைக்காமல் இருக்கின்றவர்களை ஒவ்வொரு விடுதியிலேயும் நீங்கள் கொடுக்கின்ற ஊதியத்தைக் கொடுத்து, தனியாக அமர்த்திக் கொடுத்தால் அந்தப்பள்ளியிலே இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு மிகச் சிறப்பாக, உதவியாக இருக்குமென்று மெத்தப்பணிவாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தொழில் தொடங்குவதற்காக முதன் முதலாக வட்டியில்லாத கடன்களை அளித்து தொழில் தொடங்குகின்ற தன்மையை இன்று கலைஞர் அவர்கள் உருவாக்கி வைத்தார்கள்.

1990 மார்ச் 29]

[திரு. மா. மணிமாறன்]

அதேபோன்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆதி திராவிடர் நல வளர்ச்சிக்காக ஒவ்வொரு ஆதிதிராவிடரும் வீடு கட்டாயமாக பெற்றாக வேண்டும் என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் (தாட்கோ) ஆதிதிராவிடர் வீட்டுவசதி வளர்ச்சிக் கழகத்தை தொடங்கினார்கள்.

அதேபோன்று சமுதாய நலக் கூடங்கள் இன்றைக்கு கட்ட வேண்டுமென்று வாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கலைஞர் அவர்கள்தான் முதல்முதலாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு சமுதாய நலக் கூடங்கள், திருமணம் செய்வதற்கு வேண்டுமென்று தொடங்கி, உருவாக்கி, திட்டத்தைத் தீட்டி, காரியங்களை ஆற்றி வருகிறார்கள். அதிலேகூட ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால் 1963 என்று நான் கருதுகின்றேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டம், நாகர்கோவிலில் ஒரு சமுதாயக் கூடத்திற்கு தெரிந்தோ, தெரியாமலோ அன்றைக்கு ஆட்சியில் இருந்த முதல்வர் அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டிவிட்டார்கள். அவர்கள் ஆட்சியிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டு நீக்கப்படுகின்றவரை கல் கல்லாக இருந்ததே தவிர, காரியங்கள் ஆற்றப்பட முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் திட்டமில்லாத காரணத்தால், தெளிவாகத் தெரியாத காரணத்தால், கல்லை ஊன்றிவிட்டு, 1967 வரை மிக சிரமப்பட்டு கல் கல்லாக இருந்ததே தவிர, இன்றைக்கும் காரியங்கள் ஆற்றப்பட முடியவில்லை.

அதேபோன்று கலைஞர் அவர்கள் கலப்பு மணத் தம்பதியர்களுக்கு பரிசுகளை உருவாக்கி வைத்தார்கள். சென்ற ஆண்டு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற உடனேயே கலப்புத்திருமணத்தின் மூலம் உருவான குழந்தைகளுக்கு எல்லாம் மருத்துவக் கல்லூரியாக இருந்தாலும், பொறியியல் கல்லூரியாக இருந்தாலும் தனியாக அவர்களுக்கான ஒதுக்கீட்டை உருவாக்கி, கலப்புத்திருமணத் தம்பதியர்களுடைய குழந்தைகளின் எதிர்கால வாழ்வுக்கு ஒளிவிளக்கைக் காட்டிய பெருமை டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைத்தான் சாரும். இதெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே உருவான திட்டங்கள். அதற்கு முன்னால் ஒரு காலத்தில் ஐஸ்டிஸ் பார்ட்டி என்ற கட்சியை காட்டிக்கொடுப்போர்கள், அடிவருடிகள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் ஐஸ்டிஸ் பார்ட்டி ஆற்றிய காரியங்களை நாங்கள் எண்ணிப்பார்க்கின்ற நேரத்தில் அந்தக் கட்சிக்கு குறிப்பாக யார் நன்றிக்கடன் ஆற்றினாலும் ஆற்றாவிட்டாலும் எங்களைப் போன்ற தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அந்தக் கட்சிக்கு கட்டாயமாக நன்றிக்கடன் காட்ட நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

உதாரணத்திற்கு உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், 1921-வது சென்சசிற்கு முன்னாலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இருந்த பெருமை உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும்.

[திரு. மா. மணிமாறன்] [1990 மார்ச் 29]

இன்றைக்குத்தான் ஆதிதிராவிடர்கள், ஷெட்யூல்டு காஸ்ட்டு என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகிறார்கள். அன்றைக்குப் பட்டியலில் இருந்த பெயர்களைப் பார்த்தால், பஞ்சமர்கள் என்று இருந்தார்கள். பறையர்களாக இருந்தார்கள். இப்படி பஞ்சமர்களையும், பறையர்களையும் நீக்கிய பெருமை ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு உண்டே தவிர, அதற்குப் பின்னாலே, எத்தனை மகான்கள் தோன்றியிருந்தாலும், அந்தக் கட்சிக்கு இல்லை என்பதை நன்றாக அறிந்தவர்கள் உணர்ந்திருக்க முடியும்.

அதோடுமட்டுமல்ல, பெரியவர்களே, 1921-லேதான் செளந்தர பாண்டியனார் அவர்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தினுடைய கழகத் தலைவராக இருந்த நேரத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பேருந்துகளில் சமமாகச் செல்லுகின்ற ஒரு ஆணையைப் பிறப்பித்து அவர்கள் பேருந்துகளில் செல்ல வேண்டுமென்று நியதியை உருவாக்கிய பெருமை ஜஸ்டிஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களைச் சாரும். அதே போன்று தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தெருவிலே நடக்கக் கூடாது என்ற நியதி இருந்தது. நெருங்கக் கூடாது என்ற நியதி இருந்தது. பொது இடங்களைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்றெல்லாம் இருந்தது. அதற்கெல்லாம் ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி தான் 1922 இல் ஆணைகள் பிறப்பித்து, பொது இடங்களை அனுபவிக்கின்ற உரிமையைத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு வழங்கிய பெருமையை அடைந்தார்கள்.

இன்னொன்று மெத்த பணிவாக உங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு சத்துணவு, மதிய உணவு என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. இந்த சத்துணவு, மதிய உணவு எல்லாம் முன்பு யார் அறிமுகப்படுத்தினார்கள் என்பதை இன்றைக்கு வரலாறு மறந்திருக்க முடியாது. ஆனால் வரலாற்றைப் படித்தவர்கள் விருப்பு வெறுப்புக்கு அப்பாற்பட்டு நினைவு கூர்வார்கள். சர். ஏ. டி. பன்னீர் செல்வம் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தினுடைய மாவட்ட கழகத் தலைவராக இருந்த காலத்தில்—24-விருந்து 30-வரை—இருந்தார்கள். அந்தக் காலக் கட்டத்தில் முதன் முதலாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே மதிய உணவைத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு அளிக்கின்ற திட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். அதிலே கூட உணவை நீங்கள் பார்த்தால், சாம்பார் சாதம், தயிர்சாதம், ஒரு கறி, ஒரு ஊறுகாய் இப்படி உணவை அளிப்பதற்கு ஒரு வகை செய்தார்கள், சர். ஏ. டி. பன்னீர் செல்வம் அவர்கள்.

அதோடு மட்டுமல்ல, அவர் செய்த காரியங்களில் இன்னொன்றை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சத்திர சொத்துக்கள் ஏராளமாக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. அவை அரசாங்கத்திற்கு சொந்தம். அந்தச் சத்திரங்களில் சாப்பிடுவதற்குத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அரு

1990 மார்ச் 29] [திரு. மா. மணிமாறன்]

கதை கிடையாது, உரிமை கிடையாது, அவர்களோடு ஒன்றாக உட்கார முடியாது. புறக்கணிக்கப்பட்டார்கள். அதை மாற்றி சர். ஏ.டி.பி. அவர்கள் தான் சத்திரச் சாப்பாட்டிற்கு சமமாக தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர்கள் சாப்பிட வேண்டுமென்ற நியதியை அன்றைக்கு உருவாக்கிக் காட்டினார்கள். இப்படி கோயில்களில் நுழைவதற்கு வழிகளை உருவாக்கிக் காட்டினார்கள். இன்றைக்கு கோயில்களில் சமபந்தி என்று சொன்னால், இந்தத் திட்டத்திற்கு யார் யார் வழிகோலினார்கள் என்று சொன்னால், அந்தத் திட்டங்களை முன்னோடியாகச் செய்து காட்டியவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதை நான் மெத்த பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

12-35 மணி

இவற்றையெல்லாம் நாங்கள் கோடிட்டுக் காட்டுவதற்குக் காரணம், இன்றைக்கு என்னென்ன பாதகங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் சொல்கின்ற நேரத்தில் எங்களுக்கு மனது வருத்தமாக இருக்கிறது. உங்களுக்கு ஒன்றை நினைவுபடுத்துகிறேன், கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால், 1975-76-வது ஆண்டில் 'தாட்கோ' உருவாக்கப்பட்டு, வீடுகள் கட்டுகின்ற திட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். அந்தத் திட்டத்திற்கு அன்றைக்கு ஒதுக்கிய பணம் 14 கோடி. 528 கோடி ரூபாய் வரவு செலவு பார்த்த காலத்தில் 14 கோடி ரூபாய் தாட்கோவிற்கு ஒதுக்கினார்கள். அந்த விகிதப் படி, 1975 முதல் 1989-90 வரை கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 599.05 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். ஆனால் கடந்த காலத்தில் உள்ள அரசு ஒதுக்கிய தொகை—சொல்வதற்கே கூச்சமாக இருக்கிறது, கூடுதலாக 37.5 கோடி ரூபாய் தான். அத்தனை ஆண்டுக் காலமாக ஒட்டு மொத்தமாக அவர்கள் ஆட்சியிலிருந்த காலத்திலே ஒதுக்கிய தொகையே வெறும் 37 கோடி தான். ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் ஒதுக்கிய தொகையோடு கணக்கிட்டு, ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் 599 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும்.

இப்படி ஏமாற்றியிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களிடம் ஓட்டைப் பெற்றிருக்கிறார்களே தவிர, அவர்களுடைய ஒதுக்கீட்டிலே இந்தத் தவறைச் செய்திருக்கிறார்கள். கலைஞர் அவர்கள் மனமார் ஒதுக்கீடு செய்த அந்த விகிதப்படி பார்த்திருந்தால், இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு வீட்டில்லை என்ற குறையை யே போக்கியிருக்க முடியும். ஒரு காலத்தில், 1975-76 இல் இதே மன்றத்தில் விவாதிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில், அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தவர்கள் அத்சனை பேரும் 'சொன்னார்கள்' 'தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வீடு வேண்டும், வீடு வேண்டும்'

[திரு. மா. மணிமாறன்]

[1990 மார்ச் 29]

என்று. அன்றைக்கே கலைஞர் அவர்கள் பதில் அளித்த போது, 'ஓட்டுமொத்தமாக எல்லோருக்கும் வீடு கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், 375 கோடி ரூபாய் தேவையாக இருக்கிறது, அதை உடனடியாக நம்மாலே கொடுக்க முடியுமா, முடியாது, எனவே, காலப் போக்கில் கட்டி விடலாம்' என்ற திட்டத்தை உருவாக்கித்தான் அன்றைக்கு நிதியை ஒதுக்கினார்கள்.

ஆனால் பிறகு வந்தவர்கள் எல்லாம் விட்டுவிட்டார்கள். ஏனென்றால் அவர்களிடம் ஓட்டு வாங்கிவிட்டால் போதும், அவர்களுக்கு வீடு இருந்தாலென்ன, இல்லையெனில் என்ன என்று அவர்கள் ஏமாற்றப் படக்கூடியவர்கள், ஏமாறுவார்கள் என்ற எண்ணம் இருந்த காரணத்தினால்தான் இப்படிக் காரியங்களை ஆற்றிவந்தார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, தாட்கோ இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் அனுப்பியிருக்கிற நிதியைக் கடந்த கால அரசு தாட்கோவுக்கு வரவு வைத்திருக்கிறார்களா? அதுவும் இல்லை. அதிலே கூட ஏப்பம் விட்டிருக்கிறார்கள் அவர்கள் விட்டபணத்திலேகூட, இன்றைக்கு வரை பெறமுடியாமல்தான் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, இன்றைக்கு அந்தப் பணத்தை வழங்குவதற்குத்தாராள மனதுடன் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே கூட ஆடிட் அப்ஜெக்ட்ஷன்ஸ் இருக்கிறது. அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். மூன்றாண்டுகாலமாக நீங்கள் அதற்கு கணக்குக் காட்ட மறுக்கிறீர்களே, ஏன் என்று கடந்த கால அரசு மீது குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தினார்கள். அதற்கு எந்தப் பதிலும் கிடையாது. சட்டமன்றத்திலே நாங்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசினோம். ஏனென்று கேட்பதற்கு நாதியில்லை. காரணம், ஓட்டு வந்து விடுகிறது என்ற ஒரே நம்பிக்கையினால்தான். ஆதிதிராவிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒரு துரோகம் செய்திருக்கிற கடந்த கால வரலாற்றைப் பார்த்து, இன்றைக்கு இந்தச் சமுதாயத்திற்குப் பலன் அளிக்கிற திட்டத்தை எல்லாம் செய்து வருகிறார்கள். (குறுக்கீடு திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த்) கடைசியாகப் பேசுகிற உங்கள் கட்சிக்காரரிடம் சொல்லிப் பேசச் சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு) நேரம் இல்லை. அப்புறம் உங்கள் நேரத்தை நாங்கள் எடுத்துக்கொள்வோம்; (குறுக்கீடு) ஆதாரம் தருகிறேன், பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத்தலைவர் : திரு. மணிமாறன், உங்களுக்கு ஒரு மணித்துளி தருகிறேன். இப்போது திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த்.

1990 மார்ச் 29]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்கின்ற அளவிலே சொல்லிக்கொண்டு வந்து இருக்கின்றார்கள். நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். 1975 ஆம் ஆண்டு வரையிலே கட்டப் பட்டிருக்கிற அந்த வீடுகளில் 75 சதவிகிதத்திற்கும் மேற்பட்ட வீடுகளில் மக்கள் வசிப்பதற்கு லாயக்கில்லாமல் இன்றளவும் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றதே, அப்படிப்பட்ட வீடுகள் கட்டக் கூடாது, நல்லமுறையிலே மக்கள் வசிப்பதற்கேற்ற வகையிலே அந்த வீடுகள் அமையவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் அவைகளையெல்லாம் மாற்றியிருக்கின்றார்கள். சென்ற ஆண்டு தாட்கோ மூலமாகக் கூட எந்த வீடுகளும் கட்டப்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள்.

திரு. மா. மணிமாறன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நல்லவேளையாக நினைவுபடுத்தினார். மறந்திருந்தேன். நீங்கள் உங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே கட்டிய வீட்டை இடையிலே நிறுத்தினீர்கள். 1980-அவது ஆண்டில் இதே சட்ட மன்றத்தில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிறபோது கேட்டார்கள், ஏன் இந்தத் துறைக்குப் பணம் ஒதுக்கவில்லை என்று கேட்டபோது, அன்றைய முதலமைச்சர் சொன்னார், 'நீங்கள் வீடு கேட்பது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காகத்தான். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும் வீடு அல்ல. இன்றைக்கு குடியானவ ஜாதிக்காரர்களுக்கும் வீடு இல்லை. அவர்கள், குடியானவ ஜாதிக்காரர்களும் வீடு கேட்பார்கள். அப்படி வீடு கேட்டால் தமிழகம் புரட்சிக் காடாக ஆகும் என்று இதே அவையில் பதில் சொல்லியிருக்கிறார். அன்றைக்குக்கூட அவர் அவையில் இருந்திருப்பார் என்று கருதுகிறேன். படித்து இருக்கலாம். படித்து இருக்கக்கூடும். படித்துக் கொள்ளுங்கள். கடந்த கால ஆட்சியில் வீடு கட்டுகின்ற திட்டத்தை விட்டிருக்கிறார்கள். நான் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அவை நடவடிக்கைகளை எடுத்துப் படியுங்கள். வீடு கட்டுகின்ற திட்டத்தை 83-வது ஆண்டு விட்டு இருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு இன்னும் ஆதாரம் வேண்டுமென்று சொன்னால் நீங்கள் ஒதுக்கிய பணத்திலே, முதலிலே 1977-78இலே வெறும் 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினீர்கள். 1978-79லே 3.2 கோடி. 1979-80 முதல் 1981-82 வரைக்கும் 9 கோடி தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 1983-84லே 4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 1985இலே 1.9 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 1986 இலே 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். 1987இலே 3 கோடி, 1988-இலே 1.5 கோடி. இவையெல்லாம் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் செலவுக்குத் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வீடு கட்டுவதற்கு அல்ல.

[திரு. மா. மணிமாறன்]

[1990-மார்ச் 29]

12-40 மணி

எனவே, இந்தத் திட்டத்தை (RLEGP, NREP) நல்ல வேளையாக அது வந்ததினால் நீங்கள் வீடு கட்டத் தொடங்கி வீடுகள். வீடு விழுகிறது என்று சொன்னார்கள். எந்த வீடு, கலைஞர் அவர்களால் கட்டப்பட்ட வீடு எந்த இடத்தில் விழுகிறது என்று சொன்னால் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் நாங்கள் பார்க்கிறோம். ஆனால் நீங்கள் கட்டிய வீடுகள் இன்றைக்கு வரை மாற்றப்பட்ட 'தொரட்டு' ஓடு வீட்டை' உடைந்த வீட்டை நான் பார்க்கிறேன். மதுராந்தகத்திற்கு முன்னால், நீங்கள் போகும்போது சாலையிலே பார்த்து இருப்பீர்கள்: எத்தனை வீடுகள் ஓடுகள் இல்லாமலிருக்கின்றன, வீடுகளைப் பார்த்துவிட்டுப் போங்கள். அதற்குப் பக்கத்தில் 'தாட்கோ'வில் கட்டப்பட்ட கான்கிரீட் வீடுகள். அதற்கு அடுத்து உள்ள வீடுகளைப் பாருங்கள். சென்று பார்த்ததற்குப் பின்னால் நீங்கள் சொல்லுங்கள்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிற நேரத்திலே, மதுராந்தகம் போகின்ற வழியிலே இருக்கின்ற ரோடு ஓரத்தில் இருக்கின்ற வீடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நேரடியாகச் சென்று பார்க்க வேண்டும். முதலில் இருக்கின்ற 3 வீடுகள்தான் மக்கள் குடியிருப்பதற்கு, வசிப்பதற்கு லாயக்காக இருக்கின்றன. பின்னால் இருக்கின்ற அனைத்து வீடுகளிலும் மக்கள் வசிப்பதே கிடையாது. அங்கே நாய்கள் கூட வசிப்பதற்குப் பயப்படுகின்றன. அந்த அளவிற்கு வீடுகள் மோசமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. (மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. மா. மணிமாறன் : உண்மைதான். 'தாட்கோ'விலே கான்கிரீட் வீடுகளை மாற்றிவிட்டு—'தாட்கோ'வை மாற்றி விட்டு, 'தொறட்டு வீடு' களாக நீங்கள் மாற்றியிருப்பதை நானும் பார்த்துக் கொண்டதான் இருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) அப்படியென்றால், இரண்டு பேரும் போய் அந்த வீட்டைப் பார்ப்பதற்கு நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன். இன்னொன்று, நான் உங்களிடத்திலே மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்வது.....

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அவர்கள் செய்த பங்கைச் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தால், பெரும்பகுதி ஆதி திராவிடர் மக்களுக்கு, வீடு கட்டுவதற்கு மானியத்தை—பெரும்பகுதி மானியத்தை ஒதுக்கியவர்கள் நாங்கள்—மத்திய சர்க்கார். அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூடச்

1990 மார்ச் 29]

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

சொல்லவில்லை. லட்சக்கணக்கானத் வீடுகளை தமிழகத்திலே கட்டுவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தவர்கள். சமீபத்தில் கூட ஜே. வி.டி.யில் 80:20. 80 சதவிகிதம் மத்திய சர்க்காரும் 20 சதவிகிதம் மாநில சர்க்காரும் என்ற நிலையை தாங்கள் தயவு செய்து அறிவிக்க வேண்டும்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் ; பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. சிங்காரம் அவர்கள் தன்னுடைய பங்குக்கு மத்திய சர்க்கார் அதைச் செய்தது இதைச் செய்தது என்று சொல்கிறார். அதை உண்மையிலேயே சொன்னபடி செய்தார்களா என்பது கேள்விக்குரிய விஷயம் என்பதை நான் இங்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. நாரமுகமது ; மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் சிங்காரம் அவர்கள் சொல்கிற போது, என்னுடைய மத்திய சர்க்கார் என்று சொன்னார்கள். அவர் ஜனதா தளத்திலே சேர்ந்து விட்டாரா என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன். (சிரிப்பு).

திரு. ஆர். சிங்காரம் ; மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உடன்பிறப்பு மனிமாறன் அவர்கள் சொன்னது 1988 வரையில் தான். ஆகவே 1988 வரையில், நிதி கொடுக்கப்பட்டது பற்றி பேசப்பட்ட பொருளுக்குத்தான் நான் என்னுடைய மத்திய சர்க்கார் என்று சொன்னேன். இன்றைய மத்திய சர்க்கார் யார் என்று எனக்குத் தெரியுமா? அருமை நண்பர் திரு. நாரமுகமது அவர்களே புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

திரு. மா. மணிமாறன் ; மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த பணம் தான் என்ன ஆயிற்று என்று இவ்வளவு நாட்கள் பார்க்காமலே இருந்து விட்டீர்கள். ஒரு செய்தியை என்னிடம் கேட்டார், நாங்கள் என்ன செய்தோம் என்று. மறந்து விடுவேன் என்று நினைவுபடுத்தினார். (காங்கிரஸ்) உங்கள் ஆட்சியிலே 1966 ஆம் ஆண்டு விவாதத்தை எடுத்துப் பார்த்தீர்களேயானால், ஆதி திராவிடர்களுக்கு ஏன் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவில்லை என்று குழந்தையம்மாள் அவர்கள் மிகக் காரசாரமாகக் கேட்டார்கள். அதற்கு அன்றைக்கு அமைச்சராக இருந்த காலஞ்சென்ற மாண்புமிகு கக்கன் அவர்கள் பதில் சொன்னார். பணத்திற்கு எங்கே போவது என்று சொன்னார். இது 66வது ஆண்டு காலம். அதையும் படித்துப் பாருங்கள். என்னிடம் குறிப்பு இருக்கிறது. எனவே, குழந்தையம்மாள் அவர்களே கேட்டு, வீடு கட்டுவதற்கு பணம் இல்லை என்று மாண்புமிகு காலஞ்சென்ற அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்களே, சட்டமன்றத்தில் பேசி, அது பதிவாகி இருக்கிறது. ஆக, வீடு கட்டும் திட்டத்தைக் கைவிட்டாகி

[திரு. மா. மணிமாறன்]

[1990 மார்ச் 29]

விட்டது. “தொரட்டு வீட்டை”யும் விட்டாகி விட்டது. பின் 1966க்குப் பிறகு இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்ட பிறகுதான் கலைஞர் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டோருக்குக் கட்டாயமாக வீடு வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு “தாட்கோ”வைத் தொடங்கினார்கள். இந்தியாவிலேயே அவர் ஒருவர் தான் தொடங்கினார். அதைத்தான் காங்கிரஸ் அமைச்சராக இருந்த போலோ பஸ்வன் சாஸ்திரி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், “நானே இந்தத் துறைக்கு அமைச்சராக இருக்கிறேன்; என்னாலே எப்படி ஆதி திராவிடர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க முடியும் என்பதை என்னால் யோசிக்க முடியவில்லை. ஆனால் நான்முடியாததை மாநிலத்தில் இருக்கின்ற முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் மாநிலத்தில் வீடு கட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்றார். மனதார பாரட்டுகிறேன்” என்று போலோ பஸ்வன் சாஸ்திரி பாராட்டிச் சொன்னார். பாராட்டிப் போனதற்குப் பிறகு, அவருடைய மந்திரி பதவி போனது. எனவே, இப்படிப் பட்ட வரலாறு காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உண்டு என்பதை நானும் அறிவேன்; நண்பர் சிங்காரம் அவர்களும் அறிய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உங்களுக்கு இன்னொன்றையும் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால்—இன்னும் உங்களுடைய விவகாரம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் அறிவித்து விட்டு, செயல்படுத்தாமல் போனது கடந்த கால வரலாறு நினைவு படுத்தி இருக்கிறது. இன்னும் தனிப்பட்ட முறையில், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் என்னென்ன செய்தார்கள் என்பதை நான் சொன்னால் சங்கடமாக இருக்கும். மஜீத் அவர்கள் போட்ட ஒரு ஸ்டே—அதை மட்டும் சொன்னால் போதும் என்று நினைக்கிறேன். அதுவும் சட்டமன்றக் குறிப்பில் பதிவாகி இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, தண்ணீர் கொடுப்பதற்காகத் தொட்டிகட்டி என். எஸ். கே. அவர்கள் பணம் கொடுத்தார்கள். அந்த தொட்டிக்கு தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டும். அது ஜாதி இந்துக்கள் தெருவிலிருந்து பைப் மூலமாகத் தண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டும். கொண்டு வருவதற்காக மதிப்பீடு தயாரிக்கப் பெற்று சாதி இந்துக்கள் எல்லாம் தண்ணீர் கொடுக்கக் கூடாது என்று போராட்டம் நடத்தினார்கள். நடத்தியவுடன், அன்றைக் கிருந்த உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு திரு. மஜீத் அவர்கள் ஒரு ஸ்டே கொடுத்து அரிசனங்களுக்கு தண்ணீர் போகக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார். இதுவும் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

12.45 மணி

திருவண்ணாமலையிலே தாழ்த்தப்பட்ட ஆள் ஒருவர் தவறிப்போய் ஒரு மில்லைக் கட்டிவிட்டார். லைசன்சுக்கு 7, 8 ஆண்டுகளாக அலைகிறார், கொடுக்கவில்லை. இதுவும் இந்த மன்றத்திலே விவாதிக்கப்பட்டு டாக்டர் கலைஞரால்

1990 மார்ச் 29] [திரு. மா. மணிமாறன்]

எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சி இந்த மன்றத்திலே பதிவாகியிருக்கிறது. எனவே இப்படி தனி நபர் துறையாக இருந்தாலும் சரி, பொதுத் துறையாக இருந்தாலும் சரி ஆதிதிராவிடர்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஏராளம் உண்டு. இன்றைக்கு அந்த அளவு பாதிக்க வைக்காமல் ஏதோ போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இன்னொன்று சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால் காங்கிரஸ் இனப் போராட்டத்தை நீங்கள் அதிகமாக இந்தியாவிலேயே தூண்டி விட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எல்லாம் ரொம்ப பலன் பெற்று காரியம் செய்கிறார்கள் என்று.

இதிலே ஒன்றை நான் மெத்தப் பணிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உங்கள் மூலமாக அப்ரோச் டு தி செவன்ட் பைஃவ் இயர் பிளான் என்ற புத்தகத்திலே மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1984-ல்.

“In the matter of reservation, particularly to educational institutions and public services, the question of building into economic criterion should be examined.”

என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு கொடுக்கிற ஒதுக்கீட்டைப் பொருளாதார அடிப்படையில் பார்க்க வேண்டும் என்று காலஞ்சென்ற பாரதப் பிரதமர் அம்மையார் அவர்கள் காலத்தில் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் அந்த புத்தகத்திலே.

நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலிலே பேசும்போது கூட அதைத் தீர்மானமாக வைத்து எந்த எதிர்ப்பும் இல்லாமல் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் கூட அந்த என்.டி.சி. கூட்டத்திற்கு போய் அந்த தீர்மானத்தை எந்த எதிர்ப்பும் இல்லாமல் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதை எந்த ஏடு கண்டித்தது? வேறு எந்த ஏடுகளும் கண்டிக்கவில்லை. கண்டித்த ஏடுகள் முரசொலியும், விடுதலையும் தான். அதைக் கண்டித்து பாராளுமன்றத்திலே ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுத்த எம்.பி.-க்களில் 2 பேர் இப்போது அமைச்சர்களாகி விட்டார்கள். மாண்புமிகு அண்ணன் முரசொலி மாறன் அவர்களும், ராம் நிவாஸ் பஸ்வான் அவர்களும் இதைக் கண்டித்து கவர்ன்மெண்ட்டுக்கு அறிக்கை கொடுத்தார்கள். அவர்கள் இரண்டு பேரும் அமைச்சர்களாகி விட்டார்கள். இவ்வளவு காரியங்களை காங்கிரஸ் சிறப்பாக ஆதிதிராவிடர்களுக்கு செய்திருக்கிறது என்பதை நான் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்த உங்களுக்கு—காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றை உங்கள் மூலமாக மெத்தப்பணிவாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காலையிலே கூட மிக காரசாரமாக விவாதம் நடந்தது. அந்த விவாதத்திலே மதத்தைப்பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள். இந்து மதம் மிகப்புனிதமான மதம், மிகச்சிறப்பான

[திரு. மா. மணிமாறன்] [1990 மார்ச் 29]

மதம் என்று. அந்த மதத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்ன மரியாதை கிடைத்திருக்கிறது. இந்து மதத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு கிடைத்த பலன் மிகச் சிறப்பான பலன் தான். ஒரே ஒரு நோட்டீஸ். கலைஞர் அவர்கள் 1975-லே பேசி சட்ட மன்றத்திலே பதிவாகியிருக்கிறது. 1965 என்று கருதுகிறேன். அந்த நோட்டீசிலே என்ன போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் 1899 மார்ச் மாதத்திலே ஒரு நாடகம். சென்னையிலே, அந்த நாடகத்தை சென்னை இந்து விநோத சபா நடத்தினார்கள். அந்த நாடகத்திற்கு பெயர் அபிராம சுந்தரி சரித்திரம். அதற்கு டிக்கெட் போட்டு விளம்பரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். துண்டு அறிக்கையிலே. அந்த நாடகத்திற்கு யார் யார் வரவேண்டும் என்றெல்லாம் கூறுகிறார்கள். பெண்கள் வர வேண்டும் தனி இடம் உண்டு. குழந்தைகளுக்கு இடம் உண்டு. சிகரெட் பிடிக்கக் கூடாது. கட்டண வசூல் விதி எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு கீழே குறிக்கப்பட்டிருப்பது “பஞ்சமர்” களுக்கு அனுமதி இல்லை” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது இந்து விநோத சபை நடத்தியிருந்த ஒரு நிகழ்ச்சி. எனவே இந்து மதத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட வைத்திருந்தார்கள். இன்றைக்கு எந்த அளவில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் தெரியும். ஏதாவது ரிசர்வேஷன் கொடுத்தால் கூட மட்டத்திலே உள்ள சாமியார்கள் ரொம்ப வேகமாக கொதித்து எழுகிறார்கள். நீங்கள் ஒதுக்கீடு கொடுப்பதன் மூலம் ஸ்டேத்தைக் கெண்டு போய் வலது புறத்திலே வைத்து பார்க்கிறார்கள் டாடர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதே நிகழ்ச்சியைத்தான் 1950-லேயும் சொன்னார்கள்.

கம்யூனல் ஜி. ஓ.-வை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று உச்சநீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்த உடனேயே தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய அரசியல்வாதிகளிலிருந்து அனைத்து மாணவர்களும் போராட்டம் நடத்தினார்கள். இந்தியத் துணை கண்டத்தையே உலுக்குகிற அளவுக்குப் போராட்டம் நடத்தி கான்ஸ்டிடியூஷன் அமென்ட்மென்ட்டை உருவாக்கி கம்யூனல் ஜி. ஓ.-வை நிறுத்துகின்ற பெருமையைத் தமிழகத்து மக்கள் உருவாக்கித் தந்தார்கள். தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பங்கையாரும் அதிலே மறந்துவிட முடியாது. அந்தக் காலத்தில் நடந்தது. இன்றைக்கு அந்த ரிசர்வேஷனை காலி செய்கிற அளவுக்குப் பேசுகிறார்கள் இந்து மதவாதிகள். இன்றைக்கும் குளத்திற்கு தகராறு இருக்கிறது. சுடுகாட்டுக்கு தகராறு இருக்கிறது. போக்குவரத்திலே தகராறு இருக்கிறது. எந்தத் தகராறு இல்லை.... (குறுக்கீடு).

1990 மார்ச் 29]

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு துணை சபாநாயகர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்டவர்களை இந்து சமூகம் தான் ஒதுக்கி வைத்தது என்று சொல்ல முடியாது. மதம் மாறினால் கூட அங்கேயும் இதே நிலைமை தான் இருக்கிறது. இன்றைக்குத் திருச்சியிலே பார்த்தால் பிராமணர் மதம் மாறினால் தனியாகத்தான் இருக்கிறான். வெள்ளாளர் மதம் மாறினால் அவன் தனியாக இருக்கிறான். நாயக்கர் மதம் மாறினால் அவன் தனியாக இருக்கிறான். முதலியார் மதம் மாறினால் தனியாக இருக்கிறான். படையாச்சி மதம் மாறினால் தனியாகத்தான் இருக்கிறான். தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருந்தால், அதற்கு மேலே அவன் தனியாக காலனியில் தான் இருக்கிறான். மற்ற மதத்திலே மதம் மாறினால் அவனைச் சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளவில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மற்ற மதத்திலே மதம் மாறினால் அவர்களை மற்ற மதத்திலே கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்கிறார்களா, வேறு எதற்காவது சேர்த்துக் கொள்கிறார்களா? ஒரு மதத்தை மட்டும் கண்டிப்பதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

12-50 மணி

*மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தீட்சிதர் அவர்கள் இன்றைக்கிருக்கின்ற ஒரு நிலைமையை தெளிவாக்குவதற்காக இந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால், ஒன்று. அவனவன் பிறப்பினாலேயே ஜாதி வேறு, வேறு. வர்ணாஸ்ரம தர்மப்படி தீண்டாமை கையாள்வதை எவனும் தடுக்கக் கூடாது என்று அப்படி ஒரு சாஸ்திரம் சொல்கிற ஒரு மதமும் இருக்கிறது. எல்லோரும் ஒன்றுதான். எல்லோரும் சமம் என்று சொல்லிவிட்டு நடைமுறையில் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிற ஜாதி வேற்றுமை காரணமாக அந்த நடைமுறைக்கு இடம் கொடுக்கின்ற மதங்களும் இருக்கின்றன.

திரு. மா. மணிமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என் பையனை நான் சேர்த்து விடுகிறேன், ஏதாவது ஒரு மடத்திலே. எந்த ஒரு மடத்திலாவது சின்ன குருவாக வைத்துக்கொள்ள முன் வருவார்களா? ஐயா, சிபாரிசு செய்வார்களா? எனவே, அதற்குள் நாம் போகக் கூடாது. முஸ்லீம் மதத்திற்கு மதம் மாறியவர்கள் இன்றைக்கு சகலரும் ஒன்றாகச் சாப்பிடுகிறார்கள். ஒன்றாக உட்கார்ந்து வாழ்கிறார்கள். இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதை எல்லாம் (மணியடிக்கப்பெற்றது).

கோரிக்கைகளை மட்டும் வைத்துவிட்டு நான் விடைபெறுகிறேன். நான் மெத்தப் பணிவாக உங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்ட மன்றக் குழுக்கள் பல இருக்கின்றன. ஆதி திராவிட மக்களுடைய

[திரு. மா. மணிமாறன்]

[1990 மார்ச் 29]

முன்னேற்றங்களை, நலன்களை விசாரித்து, நலத்திட்டங்கள் ஆண்டுக்காண்டு செயல்படுகின்றனவா என்று பார்ப்பதற்கு ஒரு குழுவை உருவாக்கவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன். அது ஆண்டுக்காண்டு திட்டங்களைப் பரிசீலிக்க முடியும்.

இப்பொழுது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 18 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே வைத்தியநாதன் குழு கொடுத்த அறிக்கையின் அடிப்படையிலே 9 சதவிகிதம்தான் கொடுத்தார்கள். வைத்தியநாதன் குழு அறிக்கை கொடுத்த பின்னாலே, அண்ணா வந்து அதை 16 சதவீதம் ஆக்கினார்கள். அதற்குப் பிறகு, கலைஞர் அவர்கள் 18 சதவீதமாக்கினார்கள். இன்றைக்கு மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் 20 சதவிகிதத் தினைத் தாண்டுநிற நிலை இன்றைக்கிருக்கிறது. எனவே, ஒதுக்கீடுகளை 20 சதவீதம் ஆக்க வேண்டுமென்று மெத்தப் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உங்களைத் தவிர, வேறுயாரும் நாதி இல்லை. இந்த ஆட்சியால்தான் அதைச் செய்ய முடியும் என்ற காரணத்தால், அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல், பதவியில் இன்றைக்கு ரொம்பக் குறைச்சலாக இருக்கிறது. குரூப் ஏ-விலே 6.3 சதவீதம், வேலைவாய்ப்பில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அடுத்து பி குரூப்பில், பார்த்தால், அவர்கள் 11.5 சதவீதம்தான் இருக்கிறார்கள். சி குரூப்பில், 3.7 சதவீதம் தான் இருக்கிறார்கள். 18 சதவீதம் அவர்கள் எட்டவே இல்லை. மத்திய அரசாங்கம் செய்கின்ற மாதிரி, ஒரு ஸ்பெஷல் டிரைவ் செய்து, அவர்களுக்கு எல்லாம், இருக்கின்ற காலி இடங்களை நிரப்பச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல், கலைஞர் அவர்கள் காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சரிடத்திலே குரூப் ஒன்று தேர்வு எழுதுவதற்குத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வயது வரம்பு நிர்ணயிக்க உத்தரவு பிறப்பித்ததைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கலைஞர் காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சரிடத்திலே வாதிட்டார்கள். காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சரும் கட்டாயமாக வயது வரம்பை நீக்குவேன் என்று சொன்னார். அவர் ஏதோ மறந்துவிட்டார். நான் கலைஞரிடம் மீண்டும் நினைவுபடுத்துகிறேன். குரூப் ஒன்று தேர்வு எழுதுவதற்குத் துறையிலே பணியாற்றும்பவர்களுக்கு வயது வரம்பை எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் மெத்தப் பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே நன்னிலம் வட்டத் தலைநகராக இருக்கிறது. மேல்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அங்கே தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களுக்கு விடுதிகள் இல்லை. எனவே, நன்னிலத்தில் மேல்நிலைப் பள்ளி இருக்கிற காரணத்தால், பெண்கள் விடுதி ஒன்று திறக்க வேண்டுமென்று அரசுக்குக் கோரிக்கை வைத்து விடைபெறுகிறேன்.

1990 மார்ச் 29]

*திரு. வி. தம்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதிதிராவிடர், பழங்குடியினர் மானியக் கோரிக்கை மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். பொதுவாக, கொள்கை அறிக்கையிலே, விளக்கப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு விஷயங்கள் கடந்த 40 ஆண்டுக் காலமாக நிறைவேற்றப்பட்ட வில்லையென்று கொள்கை அறிக்கையே குறிப்பிடுகிறது. அத்தகைய குறைபாடுகள் நிவர்த்திக்கப்பட வேண்டுமென்றால், அடித்தளத்திலே பின் தங்கியிருக்கக்கூடிய ஆதிதிராவிட, பிற்படுத்தப்பட்ட, பழங்குடி மக்களின் வாழ்க்கை இன்றைய சமூக அமைப்புக்கு உட்படுத்துகின்ற பொழுது, சமூக வாழ்க்கை நிலத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டு அமைந்திருக்கிறது என்பதையாரும் மறுக்க இயலாது. அடித்தட்டில் வாழ்கின்ற அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு நிலம் அளக்கின்ற உத்தரவாதத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி உத்தரவாதம் ஏற்படுகின்றபொழுதுதான் அதிலேயிருந்து கிடைக்கின்ற வருமானத்தையும், அரசு அளக்கின்ற சில சலுகைகளையும் பெற்று அவர்கள் எதிர்காலத்தில் தங்களுடைய சமூக, பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்து விடுபட முடியும் என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும். அந்த அடிப்படையிலே, தொடர்ந்து அவர்களிடம் இருக்கக்கூடிய அவர்கள் சாகுபடி செய்யும் குத்தகை நிலங்களாக உள்ள மடம், அறக்கட்டளை போன்ற ஸ்தாபன நிலங்களை எல்லாம் அரசு எடுத்து அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டும். முன்பு அரசால் அந்த நிலங்களை எடுப்பதாக ஒரு காலத்திலே சொல்லப்பட்டது, அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதுபோன்ற அடிப்படைத் திட்டங்களை விரைவாக குறித்த காலத்தில் நிறைவேற்ற அரசு முன்வர வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பொருளாதார ரீதியில் உயர்த்துவதற்கு அரசு முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், ஆதி திராவிடர்-பழங்குடி மக்களுக்கென்று தனி இலாகா செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்த இலாகா எவ்வளவு பின்தங்கிய நிலையிலே செயல்படுகிறது என்பதை அனைவரும் அறிவோம். சாதாரணமாக, அந்த இலாகா வினர் ரோடு வசதி, குடிநீர் வசதி, சுடுகாட்டுக்கு ரோடு வசதி, அதே போன்று குடியிருப்பு மனை இந்தச் குறைந்தபட்ச வசதிகளை முழுவதுமாக, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அந்த இலாகா செய்ததா, செய்து முடித்ததா என்று சொல்ல முடியாது. குடிமனை பெறுவதற்காக, நிலம் கையகப்படுத்த 1-ஆம் நெம்பர் முதல் 7-ஆம் நெம்பர் வரையிலும் உள்ள ஃபாரங்களை எல்லாம் பூர்த்தி செய்து, அனுமதிக்கு அனுப்பினால் ஏறத்தாழ 4, 5 ஆண்டுக் காலம் முடிந்துங்கூட, அனுமதி கிடைப்பதில்லை. எந்த நிலத்தை எடுக்கவேண்டுமோ அந்த நில உடமையாளர்கள், அது கொடுக்கக் கூடாது என்று நீதிமன்றத்திலே தடை வாங்கி விட்டால் அது அதோடு நின்றுவிடுகிறது. இப்படிச்

[திரு. வி. தம்புசாமி]

[1990 மார்ச் 29]

பகல் 12-55 மணி

குடியிருப்பு மனை எடுப்பதிலும் குடியிருப்பு மனை வழங்குவதிலும் காலம் கடந்து கொண்டிருக்கிறது. திட்டம் முற்றுப் பெறுவதில்லை. அதனால் இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்து குடியிருப்பும்னை விரைவாக வழங்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைத் தடுக்க அந்த இலாகா முன்வர வில்லை என்பதை அனைவரும் நன்றாக உணருவார்கள்.

அதே நேரத்தில் குடியிருப்பு மனை எடுக்கப்படும்போது அதிலே பலன் தரக்கூடிய மரங்கள் அல்லது நஞ்சையாக இருந்தால் எடுப்பதற்குத் தடை இருக்கிறது. அந்தத் தடை அரிசனங்களுக்குக் குடியிருப்பு மனை வழங்குவதற்காக நிலம் எடுக்கப்படுகிறபோது தான் தடை இருக்கிறதே தவிர, மற்ற நகரத்தைச் சுற்றி இருக்கக்கூடிய நஞ்சை, புஞ்சை அனைத்து நிலங்களும் குடியிருப்பு களாக மாற்றப்பட்டு வருகிறது. விரைவாக வீடு கட்ட வழங்கப் படுவதற்கு விரைவாக அனுமதிக்கப்படுகிறது. அதற்கு எந்தத் தடையும் கிடையாது.

அதைப்போல அரசுப் புறம்போக்கு நிலத்தில் குடியிருந்தால் அதற்குப் பட்டா கிடையாது என்று மறுக்கப்படுகிறது. பட்டா இல்லாத காரணத்தால் இன்றைய தினம் தமிழக அரசால் வழங்கக்கூடிய தொகுப்பு குடியிருப்பு வீடுகளை அந்த மனையில் கட்ட மறுக்கப்படுகிறது. பட்டா இருந்தால்தான் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால் குடியிருப்பு தொகுப்பு வீடுகளும் அவர்களுக்குக் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே, அரசுப் புறம்போக்கில் குடியிருந்தால் அவர்களுக்கு விரைவாகப் பட்டா வழங்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலம் எடுத்து பட்டா வழங்கப்படாத சூழ்நிலையில் பல்வேறு பிரச்சினைகள், சிரமங்கள், சங்கடங்கள் வருகின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கோவையில் கணபதி பகுதி இருக்கிறது. அந்த ஊரில் ஏறத்தாழ 17 ஆண்டுகளாக நிலுவையில் இருக்கிறது. இன்னும் குடியிருப்பு மனை எடுத்து வழங்க முடியவில்லை. கோர்ட்டில் தடை விதிக்கப்பட்டு இன்னமும் அந்த வழக்குத் தீர்க்கப்படவில்லை. இதைப் போன்ற பிரச்சினை அநேகமாக எல்லாப் பகுதிகளிலும் இருக்கிறது. குடியிருப்பு மனைப் பட்டாவழங்கும் திட்டம் என்பது கிராமங்களில் ஊராட்சி எல்லைக்குள் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நகரப் புறத்திலும், பேரூராட்சிப் பகுதிகளிலும் குடியிருக்கக் கூடிய சாதாரண, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும், ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும் விரிவுபடுத்தி, விரைந்து குடிமனைப் பட்டா வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1990 மார்ச் 29]

[திரு. வி. தம்புசாமி]

அதைப் போன்று, இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு காலத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஓட்டு வீடுகள் எல்லாம் இடிந்து, பழுதுபட்டு, குடியிருக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி பழுதடைந்து இருக்கக்கூடிய வீடுகளை எல்லாம் தமிழக அரசு சீரமைத்து வழங்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை 25-ந் தேதி என்னுடைய தொகுதியான திருவாரூருக்கு வருகை தந்திருந்த மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் வைத்தபோது, அவர்கள் அந்த வீடுகள் சம்பந்தமாகப் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கும் இந்தத் தொகுப்பு குடியிருப்பு வீடுகள் வழங்கும் அடிப்படையில் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் தொகுப்பு வீடுகளைக் கட்டும்போதுதான் அந்தக் குறிப்பிட்ட வீடுகளைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைத் தவிர்த்து, விசேஷ ஆணை பிறப்பித்து, கட்டிக் கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, தொகுப்பு குடியிருப்பு வீடுகள் கட்டும்போது இதுவரையில் நாட்டு மரங்களையே பயன்படுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வீடு 'காங்கிரீட்' வீடு. ஆனால் அதற்கு வைக்கக் கூடிய நிலை என்னென்ன மரங்களிலோ வைக்கப்படுகிறது. தூங்குமூஞ்சி மரம், காட்டுக் கருவ மரம், சாதாரண கருவேல மரம் போன்றவைகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளும் இருக்கின்றன என்பதைத் திருவாரூருக்கு வருகைத்தந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னிடம் நேரடியாக அந்தத் தகவலைத் தெரிவித்தார்கள். எனவே, இந்த ஆண்டு கட்டப்படுகிற புதிய தொகுப்பு வீடுகள் அத்தனைக்கும் 'காங்கிரீட்' நிலையும், 20 கேஜ் உள்ள தகர சீட்டும் போட்ட கதவுகள்தான் வைக்கப்பட வேண்டும் என்று விரைவில் ஆணை பிறப்பிக்க இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. தம்புசாமி: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை மாற்றி அங்கேயே சிமெண்டு நிலை வைக்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி கட்டப்படும்போது இன்னொன்றையும் கவனிக்க வேண்டும். தொகுப்பு வீடுகளை வரிசையாகக் கட்ட வேண்டும் என்பதற்காக அந்த வீடுகளைக் கட்டுவதற்கும் அவர்கள் வைத்திருக்கிற பட்டா நிலத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் சில பிரச்சினைகள், குழப்பங்கள் வருகின்றன. ஆகவே, அவரவர் குடியிருக்கிற பட்டா நிலங்களிலேயே தொகுப்பு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. தம்புசாமி]

[1990 மார்ச் 29]

13-00 மணி.

இன்றைக்கு கட்டப்பட இருக்கின்ற, மொத்தமாக அறிவிக்கப் பட்டிருக்கின்ற ஏறத்தாழ 40 ஆயிரம் வீடுகள் என்பது இன்றைய நிலைமையில் போதாது. ஏறத்தாழ 375 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. சராசரியாகப் பிரித்தால் கூட ஒன்றியத்திற்கு 100, 110 வீடுகள் தான் வருகின்றது. இதை வைத்து, 40 பஞ்சாயத்து, 50 பஞ்சாயத்து, 60 பஞ்சாயத்து இருக்கிற ஒன்றியங்களிலே இந்த வீடுகளைக் கட்ட வேண்டுமென்றால் பிரச்சினைகளும், சர்ச்சைகளும் எழக்கூடிய சூழ்நிலைகளெல்லாம் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஒரு சிறப்புத் திட்டமாக, அறிவித்து விரைவாக அந்த வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசு ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி வீடு கட்டிக் கொடுக்கின்றபோது, இதர பகுதிகளிலே குடி இருக்கின்ற பிற்படுத்தப்பட்ட மலைவாழ் மக்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. வி. தம்புசாமி : அவர்களுக்கும் சேர்த்து கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இதைச் செய்வதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும். ஆதி திராவிட மக்கள் இன்றைய தினம் வயல்வெளிகளில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். மிகவும் பள்ளமான பகுதிகளிலே கூட குடி இருக்கிறார்கள். காட்டுப் பகுதிகளிலேகூட குடி இருக்கிறார்கள். அத்தகைய மக்களை, பெருவழி பாதைகளில் இணைக்கின்ற வகையில் வீட்டுமனைகளை வாங்கி வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும். அதைப் போல, இன்றைய தினம் கடந்த 40 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு, ஏழு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட துவக்கத்திலே இருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே கூட, அரிஜனங்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், பழங்குடியினர் குடியிருக்கும் குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்கு ரோடு வசதி கிடையாது. சடுகாட்டுக்கு ரோடு வசதி கிடையாது. அதைப் போல மலைவாழ் மக்கள் வசிக்கின்ற பகுதிகளிலே குடியிருக்கும் (மணியடிக்கப்பெற்றது).....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. வி. தம்புசாமி : மக்களுக்கு ரோடு வசதி கிடையாது. அதனால் அவர்களுக்கு ரோடு வசதி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். அதே மாதிரி பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் இதுவரையிலே முழுமையாக அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பைப்புகள் செல்லுகின்ற பகுதிகளில் வார்டும்

1990 மார்ச் 29]

[திரு. வி. தம்புசாமி]

அரிஜனங்களுக்கு, அந்த இடங்களிலே குடியிருக்கின்ற அந்தப் பகுதிகளுக்கு மட்டும் தான் குடிநீர் வழங்கப்படுகிறதே தவிர, எந்த ஒரு அரிஜன குடியிருப்புகளுக்கும் குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. அதே மாதிரி ஒரு அரிஜன தெருவிற்கும் மற்றொரு அரிஜன தெருவிற்கும் இணைப்பு நடைபாதைகூட இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அத்தகைய மக்களுக்கு குடிநீர் வசதி செய்து தரப்படவேண்டும். ரோடு வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். சுடுகாட்டிற்குச் செல்லவேண்டுமென்றால், தனியார் வயல்வெளிகளில், தனியாருக்குச் சொந்தமான நிலங்களிலே தூக்கிச் செல்லவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. தனியார் நிலங்களிலே செல்கின்ற காரணத்தால் பிரச்சினைகளும் தகராறுகளும் ஏற்படுகின்றன. இதனால் வழக்குகளும் வருகின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால், திருவாரூருக்கு அருகாமையில் இருக்கக்கூடிய தியானபுரம் என்ற இடத்திலே தனியார் நிலத்திலே தூக்கிக்கொண்டு போய், அவர்கள் தூக்கிக் கொண்டு போகக்கூடாது என்று தடுத்து, இது குறித்து அரிஜனங்கள் மீது இன்னமும் வழக்கு இருக்கிறது. சுடுகாட்டிற்குச் செல்ல புதிய பாதை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருந்தும் இரண்டு ஆண்டுகளாகியும்கூட அந்தப் பாதை இன்னும் ஏற்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. இப்படியே காலம் கடந்தால் மீண்டும் தகராறுகள் ஏற்படும் நிலை உள்ளது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

மாணவர்களுக்குக் கல்விச் சலுகைகள் காலத்திலே வழங்கப்படவேண்டும். இதனால் மாணவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கடந்த, ஆகஸ்ட் மாதத்திலே தஞ்சாவூரிலே கல்வி மாநாடு நடந்தது. அந்த மாநாட்டிலே அரிஜன மாணவர்களுக்கு அளிக்கக் கூடிய உதவித் தொகை இன்று வரை அளிக்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறபோது, இயக்குநர் அவர்கள், உண்மைதானா என்று ஆசிரியர்களை கைத் தூக்குங்கள் என்று கேட்டார்கள். யாரும் கையைத் தூக்கத் தயாராக இல்லை, அவர்களைக் கடிந்து கொண்டார்கள். அதே மாதிரி, மாயவரம், தரங்கம்பாடி போன்ற பகுதிகளிலுள்ள பள்ளி மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய உதவித் தொகை வழங்கப்படாமல் இருந்து நான்கடிதம் எழுதி, சமீபத்திலே இயக்குநர் அவர்கள் அறிவுரை அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இது குறித்து எனக்கு தகவலும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதனால் மாணவர்கள் சங்கடப்படுகிறார்கள்; அதே மாதிரி மாணவ, மாணவியர் விடுதிகள் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். காற்றோட்டமான சுகாதார விடுதிகள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கிற விடுதிகள் போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே விடுதிகளை அதிகப்படுத்தி மாணவர்கள் படிப்பதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. தம்புசாமி]

[1990 மார்ச்சு 29]

அதைப்போலவே, வேலைவாய்ப்பைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அறநிலையத் துறையிலே விகிதாச்சார அடிப்படையில் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படுவதில்லை. அதேபோல கூட்டுறவுத் துறையிலும் கிடையாது. தனியார் நிறுவனங்களிலும் அவர்களுக்கு விகிதாச்சார அடிப்படையில் இட ஒதுக்கீடு கிடையாது. இதையும் அரசு பரிசீலித்து விரைவாக, விகிதாச்சாரத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைத்திட வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்பு நீதிமன்றம் குறித்துச் சொல்லவேண்டுமென்றால், அந்த நீதி மன்றங்கள் பல மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கின்றன. அதனால் அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லி நியாயம் கேட்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால், அந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்பு நீதிமன்றம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் குடந்தையில் இருக்கிறது. பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காவிலே சேதுமகாசமுத்திரத்திலேயிருந்து ஒரு சாதாரண ஆதிதிராவிடர், அவருக்கு நீதி வேண்டும் என்றால் கும்பகோணத்திற்கு வரவேண்டியது இருக்கிறது. அதே மாதிரி பழனிவிலேயிருந்து மதுரைக்கு செல்ல வேண்டியது இருக்கிறது. இதனால் அவர்கள் தங்களுடைய நியாயத்தைச் சொல்ல முடியாத நிலைமைகள் இருக்கின்றன எனவே..... (மணியடிக்கப்பெற்றது).

13.05 மணி

* திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டப் பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் ஆதிதிராவிடர் பழங்குடியினர் நலத் துறையிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நலத்துறையில் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்கு உண்மையாகவே நான் பெருமையாகக் கருதுகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட ஒரு இனம் இந்த மாநிலத்திலே சிறப்பாக அமையவேண்டும், யாரால் படைக்கப்பட்டானோ அந்த இனத்திற்கு ஒரு வசதியும் இல்லாமல், மிட்டா மிராசுதாரர்களாக இல்லாமல், நிலச்சுவான்தாரர்களாக இல்லாமல், கஷ்டப்படுகிற ஒரு இனமாக இருப்பதை தூக்கி விட வேண்டும் என்பதற்காக வேண்டி இந்த நலத்துறையில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்ததை உண்மையாக பெருமையாக கருதுகிறேன். சங்ககாலத்தில் இந்த இனம் இல்லை. நிலங்களைப் பிரித்தார்களே தவிர 4 வகையாக பிரித்தார்கள், அதிலே வாழ்கிற மக்களை இன்னார் இன்னார் என்று பிரித்து இருந்தான். அந்தக் காலத்திலே இந்த இனம் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பின்னால் இடையில் புகுந்தவர்கள் தொழிலை வைத்து அவர்களுடைய இனத்தைப் பிரித்தார்கள். பிரித்த இந்த இனம்

1990 மார்ச் 29] [திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

தாழ்த்தப்பட்ட இனமாக ஆகி விட்டது. காரணம் கல்வியிலே, பொருளாதாரத்திலே கிராமங்களுக்கு எல்லாம் நான் செல்கிற போது பார்த்து இருக்கிறேன், மிராசுதாரர்கள் எல்லாம் ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வீடு கட்டக்கூட இடம் இல்லாமல், வாழ்வதற்கு கூட வழி இல்லாமல் குடிசையில் வாழ்கிறார்கள். காலை 6 மணிக்கு வேலைக்குப் போகிறவன், சாயங்காலம் 7 மணிக்கு தான் திரும்பி வீட்டுக்கு வருகிறான். பகல் எல்லாம் வேலையில் கழிக்கிறான், இப்படிப்பட்ட ஒரு இனத்திற்காக இந்த நலத் துறையில் பேசுவதை உண்மையில் நான் பெருமையாகக் கருதுகிறேன்.

அந்த வகையில் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்த பின்னால் 1974ல் தான் தாட்கோ என்ற ஒரு நிறுவனத்தை ஆரம்பித்தார்கள். கிட்டத்தட்ட 1974-வருந்து 1976 ஜனவரி 31ம் தேதி ஆட்சி கலைக்கப்படுவதற்குள் கிட்டத்தட்ட 35 ஆயிரம் வீடுகளைக் கட்டித்தந்தார்கள். இன்றும் எனது ஊரில் கூட அந்த வீடுகள் இருக்கின்றன. பழுதுபடாத வீடுகள், நன்றாக அதில் வாழலாம் என்ற நிலையில் கான்கிரீட் கட்டிடங்கள் கட்டித்தந்த ஒரு பெருமை இந்த தலைவருக்கு உண்டு.

அதற்குப் பின்னால் வந்தவர்கள், ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் எல்லாம் எப்படிப்பட்ட வீடுகளை கட்டித் தந்தார்கள் என்பதை தாட்கோநிறுவனம் 1989 வரையில், இதுவரையில் 77 ஆயிரம் வீடுகளைத்தான் கட்டித்தந்தார்கள் மொத்தமாக. கலைஞர் ஆட்சியில் 1½ ஆண்டுக் காலத்தில் 35 ஆயிரம் வீடுகளையும், அதற்குப் பின்னால் கிட்டத்தட்ட 13 ஆண்டுக் காலத்தில் 40 ஆயிரத்து சில்லரை வீடுகளைத் தான் அவர்கள் கட்டித்தந்து இருக்கிறார்கள். 1½ ஆண்டு காலத்தில் 35 ஆயிரம் வீடுகளைக் கட்டித்தந்து இருக்கிறார் கலைஞர் அவர்கள். இந்த இனத்திற்குச் செய்யவேண்டும், இந்த இனத்தில் இருப்பவர்கள் வீடுகள் இல்லாமல் குடிசையில் வாழ்கிறார்கள் என்பதை ஏழைகளுடைய நிலைமையை புரிந்தவர் என்ற காரணத்தால் இந்தப் பெருமை கலைஞர் அவர்களைச் சாரும். யார், யாரோ இருந்தார்கள், அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த இனம் எப்படிப்பட்டது, இந்த இனத்து மக்கள் எப்படி வாழ்கிறார்கள் என்பது தெரியாதவர்கள். ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் இந்த இனம் எப்படிப்பட்டது ; எப்படி வாழ்கிறார்கள் என்று தெரிந்த காரணத்தால்தான் இந்த இனத்திற்கு கிட்டத்தட்ட தாட்கோ என்ற ஒரு நிறுவனத்தை 1974ல் ஆரம்பித்து அகில இந்தியாவில் முதன் முதலில் தமிழகத்தில் ஆரம்பித்து 35 ஆயிரம் வீடுகளைக் கட்டித்தந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் தாட்கோ நிறுவனம் நான் கேட்கிறபோது

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்] [1990 மார்ச் 29]

எல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினராக நான் வந்த பின்னால் கூட தாட்கோ நிறுவனம் வீடுகளைக் கட்டுவதை குறைத்து விட்டார்கள். தாட்கோ நிறுவனம் அதிகமாக வீடுகளைக் கட்டவில்லை.

அதற்குப் பின்னால் பஞ்சாயத்து யூனியனால் மத்திய அரசு, மாநில அரசு சேர்ந்து வீடுகள் கட்டுகிற ஒரு பழக்கத்தை வைத்து இருந்தார்கள். அதில் கூட ஒரு 20 வீடுகள் கட்டித் தர முடியும் என்ற ஒரு நிலை. ஆனால் தாட்கோ நிறுவனம் இருக்கிற காரணத்தால் எத்தனை வீடுகளை வேண்டுமானாலும் கட்டலாம். ஏன் என்றால், 20 வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிற மக்களை இன்னொரு பக்கத்தில் இருக்கிற அதே ஆதிதிராவிட மக்கள் வீடுகள் இல்லாமல் இருப்பவர்கள் பார்க்கிற போது வீடுகளில் வாழ்கிறவன், வீடுகள் இல்லாமல் இருக்கிறவன் என்ற ஒரு வேற்றுமை இருக்கிற காரணத்தால் கலைஞர் அவர்கள் எத்தனை வீடுகள் வேண்டுமானாலும் கட்டிக் கொள்ளலாம் என்ற ஒரு நிலையினை 1974ல் உருவாக்கி இருந்தார்கள்.

அதற்குப் பின்னால் குரூப் வீடுகள் என்று சொல்லி வீடுகள் கட்டுகிறபோது அதிலே பட்டாக்கள் வேண்டும், அன்புச் சகோதரர் தம்புசாமி அவர்கள் சொன்னதைப் போல பட்டாக்கள் இருந்தால்தான் வீடு கட்ட முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றவேண்டும். அரசே பட்டா செய்து தருவதற்கு முன்வரவேண்டும். கலைஞர் அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறபோது கூட சொன்னார், ஊரினுடைய மத்தியில் இந்த வீடுகள் இருக்கவேண்டும், சாலைகளைப் பராமரித்த பின்னால் தான் இந்த வீடுகளைக் கட்டவேண்டும், சாலையின் ஓரத்தில் தான் இந்த வீடுகளைக் கட்டி அதில் வாழ வேண்டும் ; பொதுமக்களோடு மற்றவர்களோடு இணைந்து வாழ்கிற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற நிலையிற் தான் இந்த வீடுகளை அமைக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலை எல்லாம் மாறிவிட்டன. அதற்குப் பின்னால் ஒரு ஓரத்தில் போய் வீடுகளைக் கட்டி ஒதுக்குப் புறமாக சாலைகள் எல்லாம் இல்லாமல் வாழ்கிற மக்களைப் பார்க்கிறோம். நான் கூட எனது ஊரில், எனது தொகுதியில் திருவோணம் தொகுதியில் ஒரு இடத்தில் ஆதி திராவிட மக்கள் தீவு போல காட்சி அளிக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு சாலை வேண்டும் என்று எழுதிக் கொடுத்து இதுவரையில் நடவடிக்கை இல்லை. சாலைகள் இல்லாமல், சுடுகாடு போவதற்கு வழி இல்லாமல் சில இடங்களில் இன்னமும் அந்த மக்கள் பாடுபடுவதை, கஷ்டப் படுவதை நான் பார்க்கிறவன் தான்.

1990 மார்ச் 29] [திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

13-10 மணி

அதைப்போல, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத் தில், கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னாலேதான் உயர்நீதி மன்றத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர் நீதிபதியாக வர முடிந்தது. அதற்கு முன்பு உயர்நீதி மன்றத்தில் ஒரு தாழ்த்தப் பட்டவர் நீதிபதியாக ஆகவேண்டுமென்கின்ற நிலை இல்லை. அந்த நிலை இல்லாமல் இருந்தது. கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னாலேதான் உயர்நீதி மன்றத்திலே ஒரு தாழ்த்தப் பட்டவரை நீதிபதியாக நியமிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, தாழ்த்தப்பட்டவரை பரிந்துரை செய்து உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய நீதிபதியாக்கி, உச்சநீதி மன்றத்திலும் அவர் நீதிபதியாகக் கூடிய ஒரு பெருமையை ஏற்படுத்தித் தந்தவர் கலைஞர் அவர்கள்தான்.

அதே மாதிரி, ஆதிதிராவிட நலத் துறை மானியத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள், பாவிடெக்கினிக்கில் டி.சி.இ. படித்து இருந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு சால்வன்சி கூட தேவையில்லை. எத்தனை கான்ட்ராக்குகள் வேண்டுமானாலும் எடுக்கலாம். சால்வன்சி தேவையில்லை, அவர்கள் 6 இலட்சம் வரையில் எடுக்கலாம் என்கின்ற நிலை இந்த மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டுமா, அவர்களுக்கு வட்டியில்லாமல் கடன்களைத் தர இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. இதெல்லாம் இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக, எந்த அரசும் செய்யாத திட்டங்களை எல்லாம் கலைஞர் அவர்கள் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்னொன்றைக் கூற விரும்புகிறேன், இந்த இனத்தினுடைய பெயரைச் சொல்லி, சர்டிபிகேட்டுகளை வாங்கிக்கொண்டு வேலையில் அமர்ந்திருக்கக் கூடிய கதைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் கூட அரசு பரிசீலிக்கவேண்டும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆதிதிராவிட நலத் துறை மானியத்தின் மீது பேசுகிற ஒரு பாக்கியம் பெற்றதையே ஒரு பெருமையாகக் கருதுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் கலைஞர் ஆட்சியிலே இத்தனை சலுகைகளையெல்லாம், என்னுடைய அன்புச் சகோதரர் மணிமாறன் அவர்கள் சொன்னார்களே, இத்தனை சலுகைகளைத் தருகின்ற மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய, அந்த மகானுடைய ஆட்சியில் என்னைப் போன்றவர்கள் அந்த இனத்திலே பிறக்கவில்லையே என்கின்ற ஒரு பெரிய குறை எனக்கு இருக்கிறது. எனக்கு அந்தப் பெருமை கிடைக்கவில்லையே, அந்த இனத்தில் பிறந்திருந்தால் தமிழினத்தினுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள், இந்த மகான் அவர்கள் எங்களுக்கெல்லாம் எத்தனையோ செய்திருப்பாரே என்கின்ற நிலையை நினைத்துப் பார்க்கிற

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்] [1990 மார்ச் 29]

போது உண்மையிலேயே நாங்கள் இந்த ஆட்சிக் காலத்திலே, இந்தப் பொற்காலத்திலே இருப்பதை எண்ணிப் பார்த்து பெருமைப்படுகிறோம். இந்த முறையில் இன்னும் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன.

எங்கள் தொகுதியிலே இருக்கின்ற ஆதிதிராவிட காலனிகளிலே அவர்களுடைய நிலங்களை யெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து அந்த நிலங்கள் எல்லாம் பாசனம் பெறவேண்டும், அவர்களெல்லாம் விவசாயத்தை நம்பியிருப்பவர்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள். அந்த நிலங்களை ஒருங்கிணைத்து அதில் விவசாயம் செய்தால் அந்த மக்கள் வாழ முடியும் என்கின்ற நிலையிலே ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள், கம்யூனிட்டி போர் வெல் என்று சொல்லி. அந்தத் திட்டம் கூட கழக ஆட்சிக் காலத்திலே நடைமுறைப் படுத்தப் பட்டது. அதற்குப் பின்னாலே சில நேரங்களிலே நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு எனக்குத் தெரிந்த ஊரிலே, என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள நாஞ்சிக் கோட்டை என்கின்ற கிராமத்தில் போர் வெல் போட்டார்கள். மோட்டார்களெல்லாம் வாங்கினார்கள். ஆனால் 1 ஆண்டு 1½ ஆண்டுக் காலமாக நடைமுறைப்படுத்தாமல் அப்படியே கிடக்கின்றன. காரணம், அந்தத் திட்டம் அதிவிருந்து விடுபட்டு விட்டது. அந்தத் திட்டத்தை கைவிட்டு விட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள், அந்த அளவுக்கு போர் போட்டு, குழாய்களையெல்லாம் இறக்கி, மோட்டார்களை யெல்லாம் வாங்கி வைத்துவிட்டு, அந்த மக்கள், அவர்கள் சாகுபடி செய்வதை ஏமாற்றுகிற நிலையிலே உள்ளவர்களுக்கு அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் மறுபடியும் கொண்டு வரலாம். அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதிலே இருக்கிற கஷ்டங்களைப் போக்கி, ஆதிதிராவிட மக்களெல்லாம் ஒருங்கிணைந்து சாகுபடி செய்கிற அளவிற்கு கம்யூனிட்டி போர் வெல்லை போட்டுக் கொடுக்கிற திட்டம் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

அதைப் போல் 'தாட்கோ' நிறுவனம் மிகச் சிறப்பாக இயங்க வேண்டுமென்கிற எண்ணம் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்திலே இருந்தது. அதற்குப் பின்னாலே, 'தாட்கோ' விவிருந்து கடன்களைத் தர வேண்டுமென்கிற நிலையில் அந்த மக்களிடமிருந்து மனுக்களைப் பெறுகிறபோது அந்த மனுக்களைப் பெற்று, அவைகளை வங்கிகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அரசு வங்கிகளுக்கு அந்த மனுக்கள் போகின்றன. உங்களுக்கெல்லாம் மானியம் தருகிறோம் நீங்களெல்லாம் கடன்களை இந்த அரசு வங்கிகளிலே பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி ஆதி திராவிட மக்களை அனுப்பி வைக்கிறார்கள். ஆனால் ஆதி திராவிட மக்கள் அங்கிருந்து போய், அந்த வங்கிகளில் கேட்கிறபோது, நாங்கள் இப்போது தர முடியாது, இப்போ

1990 மார்ச் 29] [திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

தெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலிருந்து வருகிற மனுக்களைத் தான் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம், ஐ.ஆர்.டி.பி. திட்டத்தைத் தான் நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம் ; உங்களுடைய மனுக்களை பரிசீலனை செய்ய இயலாது என்று சொல்லி அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். கடைத் தெருவிற்கு வருவதற்குக் கூட காசு இல்லாதவர்கள் ஆதி திராவிட மக்கள், அந்த நிலையிலே இருப்பவர்கள் அங்கே வருகின்றபோது மீண்டும் மீண்டும் அவர்களை அலைக்கழித்து, கடன்களைப் பெற முடியாத நிலையில் அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே, வல்லத்திலே ஒரு கனரா வங்கி இருக்கிறது. அந்த வங்கியிலே திருமலை சமுத்திரம் என்ற பகுதியிலே உள்ள ஆதி திராவிட மக்கள் கொடுத்த மனுக்களுக்கு கடன் வழங்கவில்லை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : ஆகவே, அந்த மக்களை அலைய வைப்பதைத் தவிர்த்து, அந்த மக்களுக்கு இருக்கிற சிரமங்களை ஏற்று, இந்தத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த ஆதி திராவிட மக்களுக்காக கலைஞர் அவர்கள் எத்தனையோ பணிகளைச் செய்து இருக்கிறார்கள்.

13-15 மணி

இப்படி எத்தனையோ பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தனது வீட்டிலேயே ஒரு ஆதி திராவிட சமுதாயத் தைச் சேர்ந்த பெண்ணை தனது மருமகளாக்கிக் கொண்ட பெருமை தலைவர் அவர்களையே சாரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்தகைய தலைவர் அவர்கள் இந்த சமுதாய நலனுக்காக பல திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள், அவைகளை நான் மனமார வரவேற்று, இந்த வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆதி திராவிடர் பழங்குடியினர் நலன் மானியக் கோரிக்கை மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற நலத் திட்டங்களை வரவேற்று, அதிலே இருக்கிற சில குறைகளையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அரசு ஆதி திராவிட மக்களுக்கு எத்தனையோ நலத் திட்டங்களை அறிவித்து இருந்தாலும், அவைகள் எல்லாம் ஆதி திராவிட மக்களைப் போய் சரியான முறையில் சேர்ந்திருக்கிறதா

[திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து]

[1990 மார்ச் 29]

என்று பார்த்தால் கிடையாது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற இத்திட்டத்தின்படி 42,000 கான்கிரீட் வீடுகள் கட்டவேண்டுமென்ற அடிப்படையில், தமிழ்நாடு முழுவதும் கட்டுவதாக இருந்தாலும், லட்சக்கணக்கான மக்கள் இன்று வீடுகளே இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் புறம்போக்கு நிலங்களில் குடியிருப்பதையும் நாம் இன்றைய தினம் காண்கிறோம். கான்கிரீட் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், வீடற்ற ஏழை மக்களுக்கு வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் விரைவில் வழங்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

ஆதி திராவிடர் பழங்குடி மக்களுக்கு பட்டா கிடைப்பதில் மிகுந்த சிரமங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக மேலப்பிலியூரில் தாட்கோ நிறுவனம் 200 வீடுகளை ஆதி திராவிட மக்களுக்காகக் கட்டியது. அந்த வீடுகள் இப்போது தரைமட்டமாகி விட்டன. அங்கே வீடுகள் இருந்த அடையாளமே இல்லை. தாட்கோ நிறுவனம் சரியான முறையில் செயல்படாததால், அங்கே கட்டப்பட்ட 200 வீடுகளும் தரைமட்டமாகி விட்டன. இதற்கு முன்பிருந்த அரசை நான் சுட்டிக் காட்டுவதாகக் கருத வேண்டாம். அரசாங்க அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகள் காரணமாக ஆதி திராவிட மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை. அந்தக் காரணத்தால் அந்த வீடுகள் இடிந்து விழுந்து விட்டன. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றி கூடுமான வரையிலும் வீட்டுமனைப் பட்டா அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது மாவட்ட அளவில் ஒரே ஒரு நீதிமன்றத்தான் இருக்கிறது. ஆதி திராவிட மக்கள், தங்களுக்கு இழைக்கப்படும் தீண்டாமைக் கொடுமைகளை முறையிட, தனியாக நீதிமன்றம் இருந்தாக வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். அவர்களின் குறைகளைத் தீர்க்கக் கூடிய வகையில், மாவட்ட நீதிமன்றங்களை இரண்டாகப் பிரித்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆதி திராவிட மக்கள் இறந்துவிட்டால் பிணத்தை எடுத்துச் செல்ல சரியான சுடுகாடு பாதைகள் இல்லை. சில பாதைகள் வழியாக அவர்கள் பிணத்தை எடுத்து வரக் கூடாது என்று சொல்லப்படும் நிலைமை இருக்கிறது. நாட்டு மக்களிடம் எவ்வளவுதான் தீண்டாமை ஒழிப்புப் பற்றி கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டாலும், ஆதி திராவிட மக்கள் எவ்வளவுதான் பொருளாதார ரீதியில் உயர்ந்திருந்தாலும், ஜாதி அடிப்படையில் இன்னும் தீண்டாமை இருக்கிறது. அதாவது இன்றைய

1990. மார்ச் 29] [திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து]

செய்கிற குரூப் 2, குரூப் 1 மற்றும் பல பிரிவுகளில் இட ஒதுக்கீடு சரியான முறையில் இல்லை என்ற குறை நீண்ட காலமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட குறைகளை எல்லாம் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

13-20 மணி

அதே போல் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும் சரியான முறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதே போல் குடிநீர் வசதியும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தெருக்களுக்கு இன்னும் சரியான முறையிலே நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஒரு பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த ஊரில் இருக்கிற தலைவர் வேறு ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களின் தெருக்களுக்கு உரிமைகள் இருந்தும் அவை வழங்கப்படாத நிலைமை தான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசு உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இப்போது கான்கிரீட் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த வீடுகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வீட்டுக்கு ஒரு இலவச மின் விளக்கு வழங்குவதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெளியில் இருந்து வருகிற மக்களை விட இங்கேயே இருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இந்த இலவச மின் விளக்குத் திட்டத்தைத் தீவிரமாக அமல்படுத்தி விளக்கொளி அளிக்க வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் எந்த இடத்திலும் ஒரு நிறைவு ஏற்பட்டதாக நிலைமை இல்லை. பெரம்பலூரைப் பொறுத்தவரையில் உதாரணத்திற்காக நான் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நிறைய கிராமங்களிலே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழும் தெருக்களுக்கு போதிய தண்ணீர் வசதி இல்லை. ஒரு போர் போட்டு இருப்பார்கள். அது கூட ஒழுங்காக இயங்குவதில்லை. அடுத்த தெருவுக்குச் சென்று தண்ணீர் எடுக்கப் போனால் 'ஏண்டா இங்கே வருகிறாய்' என்று கேட்பார்கள். இந்த மாதிரி பிரச்சினைகள் நிறைய இருக்கின்றன. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் போக்குவதற்கு அரசு உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து குறிப்பாக நான் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அந்த மக்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மருத்துவமனைக்குச் சென்று மருத்துவ உதவிகளைப் பெற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. உரிய வசதிகள் இல்லாததன் காரணத்தால் தங்களுடைய

[திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து] [1990 மார்ச் 29]

நோயைக் குணப்படுத்த இயலாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே நான் ஒரு சிறிய வேண்டுகோளை வைக்க விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஊரிலும் வாரத்திற்கு ஒரு முறை சென்று அவர்களுடைய நலனைப் பரிசீலிக்கிற அளவுக்கு இந்த ஆதி திராவிட நலத் துறையின் சார்பாக நடமாடும் மருந்தகம் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று நான் உங்களிடத்தில் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) எனக்கு இன்னும் ஒரு நிமிடம் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கல்லூரியில் படிக்கின்ற அனைத்து ஆதி திராவிட மாணவர்களுக்கும் இலவச பஸ் பாஸ் வழங்க வேண்டும். இதை யாவது செய்து தரவேண்டியது அவசியம். 50 சதவீதம் என்று அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நான் சொல்வது அரிசன தாழ்த்தப் பட்ட அனைத்து மாணவர்களுக்கும், கல்லூரி வரையில் படிக்கின்ற அனைத்து மாணவர்களுக்கும் இலவச பஸ் பாஸ் வழங்க வேண்டும்.

அடுத்து ஹைஸ்கூல் வரையில் படிக்கின்ற மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்கின்ற அளவுக்கு சரியான இட வசதிகளை விடுதிகளில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கே இப்போது சரியான வசதிகள் இல்லை. காரணம் அவை தனியார்களுடைய வாடகைக் கட்டிடங்களில் இயங்குவது தான். இதன் காரணத்தால் மாணவர்களின் நலன் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது.

அடுத்து ஒரு மாணவனுக்கு 85 ரூபாய் என்று கொடுப்பது கட்டுப்படியாகக் கூடிய அளவில் இல்லை. 6-வது வகுப்பு படிக்கின்ற மாணவன் வேண்டுமானால் 85 ரூபாயில் சாப்பிட முடியும். ஆனால் ப்ளஸ் 2 படிக்கின்ற மாணவன் அதில் எப்படிச் சாப்பிட முடியும்? எனவே அரசு இதைக் கவனத்தில் கொண்டு, நிலைமைகளைப் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு உரிய தொகையினை வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இந்தத் துறையினைப் பொறுத்தவரையில் நிறைய குறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றைச் சொல்வதற்கு முன்பு ஒரு முக்கியமான வேண்டுகோளை நான் விடுக்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கின்ற இந்த அரசு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு செய்ய வேண்டிய ஒரு முக்கியமான கடமையைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இடுகாட்டுப் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரம்பலூரைப் பொறுத்த வரையில் செத்த பிரேதத்தை வெளியில் கொண்டு வந்து அடக்கம் செய்வதற்குக் கூட தடை செய்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. மலையாளப்பட்டி கிராமத்தில் கவுண்டர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆதி திராவிட மக்கள் வசிக்கின்ற பகுதியில் அதைக் கொண்டு வந்து புதைப்பதற்குக் கூட இடம் அளிக்காத அவல

1990 மார்ச் 29]

[திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து]

நிலைமை இருக்கிறது. இது குறித்துப் பரிசீலனை செய்து உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது போன்ற நல்ல பல திட்டங்களை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, ஆதி திராவிட மக்களுக்கான நலத் திட்டங்கள் என்ற அடிப்படையில் அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசின் மூலம் அளிக்கப்படுகின்ற உதவித் தொகைகள் அந்த மக்களுக்குச் சரியான முறையில் அளிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக அரியலூர் தொகுதியில் புன்னம் என்ற கிராமத்திற்கு அருகாமையில் இருக்கின்ற ஒரு ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த பெண் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டு அதன் மூலமாக அவருக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அந்தக் குழந்தை வளர்ந்தால் வேறு ஒரு குழந்தை உருவாகும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் இரவோடு இரவாக அந்தக் குழந்தையின் தகப்பனால் அந்தக் குழந்தை கொல்லப்பட்டு வீசி எறியப்பட்டு இருக்கிறது. அதில் உரிய நடவடிக்கை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

13-25 மணி

இன்னொரு விஷயம். ஒரு நிமிடம் மட்டும் எடுத்துக்கொள்கிறேன். திருப்பூர் பகுதியிலே கோவை மாவட்டத்திலே அவினாசி தாலுக்காவில் (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்): மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி யசோதா செல்லப்பா அவர்கள் பேசலாம்.

திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து : அதாவது கோவை மாவட்டத்திலே

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்): உட்காருங்கள். நேரம் ஆகிவிட்டது அல்லவா. அமைச்சர் பதிலுரை வேறு இருக்கிறது. சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டத்தில் கவுண்டன்புதூர் கிராமத்திலே ஒரு அரிசன தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த ஒரு பெண் கற்பழிக்கப்பட்டு ஆள் மீன்றிறலே வீசியெறியப்பட்டு இருக்கிறாள். அந்த ஏரியாவிலே இருக்கின்ற காவல்துறை அதிகாரிகள் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அது சம்பந்தப்பட்ட திருப்பூர் சட்டமன்ற (மணியடிக்கப்பெற்றது).

[1990 மார்ச் 29]

*திருமதி யசோதா செல்லப்பா : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆதி திராவிடர்கள் மற்றும் பழங்குடியினருக்கான இந்த மாணியக் கோரிக்கையிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தியும், மற்றும் சமூகம், பொருளாதாரத்தில் ஒரே சீரான ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்கித் தந்த மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆதிதிராவிடர் வாழும் பகுதிகளில் மிகவும் பின்தங்கியவர்கள் வசிக்கும் இடங்கள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. இதற்கு முன்பு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் தாட்கோமூலம் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. தற்போது ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் மூலம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. எனவே தற்போது கட்டப்படும் வீடுகள் தாட்கோமூலம் கட்டப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்பு இருந்த அரசால் கட்டப்பட்ட வீடுகள் அனைத்தும் இடிந்து தரைமட்டமாகியும் இருக்கிறது. எனவே எனது தொகுதியில் பின்தங்கியவர்கள் அதிகம் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு தாட்கோமூலம் அதிக வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆதிதிராவிட மாணவர்களுக்கு இந்த ஆண்டு 40 விடுதிகள் கட்டித்தரப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். எனது தொகுதியில் அம்மாபேட்டை ஒன்றியத்தில் மிலட்டூர் கிராமத்தில் ஆதிதிராவிட மாணவர்கள் விடுதிவாடகைக் கட்டிடத்தில் இயங்கி வருகின்றது. அங்கே 75 மாணவர்கள் தங்கி கல்வி பயிலுகிறார்கள். மேலும் அந்தக் கட்டிடம் மிகவும் பழுதடைந்து மோசமான நிலையில் உள்ளது. எனவே அங்கு புதிய கட்டிடம் அமைக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆதிதிராவிடர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் அவர்களுக்குச் சொந்தமான இடுகாடுகளும் அங்கு செல்வதற்கு வேண்டிய பாதைகளும் இல்லாமல் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஆதிதிராவிடர்கள் மேம்பாட்டிற்கு பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தொழில் துறையிலே ஆதிதிராவிடர்களின் திறமையைப் பெருக்கி அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தை விரைவுபடுத்த அவர்களுக்கு தொழில் பயிற்சி மையங்கள் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்

1990 மார்ச் 29] [திருமதி யசோதா செல்லப்பா]

கொள்கிறேன். பயிற்சியும் வேலைவாய்ப்பும் என்ற விவரப் பட்டியலில், செவிலியர் உதவியாள் பயிற்சிக்கு 30 பெண்கள் என்று இருப்பதை உயர்த்தி 50 பெண்களுக்கு என்று மாற்றிக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கலப்புத் திருமணத் திட்டத்திற்கு தங்க மெடலும் பாராட்டுகளும் என்று 1967-ல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல்வராகப் பொறுப்பு ஏற்றிருந்தபோது தமிழக அரசிலேதான் முதன்முறையாக அந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. மணம் முடித்தவர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பில் முன்னுரிமை வழங்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் அம்பேத்கார் நூற்றாண்டு விழாவின்போது, ஆதிதிராவிடர்களுக்கு பல நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கி செயல்படுத்தவேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமங்கள்தான் இந்தியாவின் இதயம் என்று கார்த்தியடிகள் கூறினார்கள். அந்த இதயமான 4,221 கிராமங்களில் தீண்டாமைக் கொடுமை இருப்பது கொடுமையானது. அந்த கிராமங்களில் சமூக தொண்டு நிறுவனங்களை அனுப்பி தீண்டாமைக் கொடுமையை நீக்க முயற்சிகளை செய்யவேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வீடுகள் என்னும்போது, பலர் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கள்ளச்சான்றுகள் பெற்று வருகின்றார்கள். அவர்கள் ஆதிதிராவிடர் சலுகைகளைப் பெற போட்டியிடுகின்றனர். இந்த நிலைமைகளை தாலுக்கா அதிகாரிகள் தாலுக்கா அளவில் கண்காணிப்பதற்கு கண்காணிப்புக்குழு ஒன்று அமைக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

13-30 மணி

படித்த இளைஞர்களுக்கு பொதுத்துறையிலும், தனியார்துறையிலும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மனமுவந்து இட ஒதுக்கீட்டு முறையை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேலைவாய்ப்பில் கிளாஸ் 1 சர்வீஸ் வயது வரம்பை நீக்கக் கோருதல், அரசு சலுகைக்கு கள்ள சான்றிதழ் பெறுதலைத் கடுத்தல் தாழ்த்தப்பட்ட அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் அரசு ஊழியர்களை பழிவாங்கும் நோக்கத்தைக் கண்டித்தல், சிறு விவசாயிகள், தனியார் தினக் கூலிகள் அடிமை முறையை ஏழித்தல் போன்ற பல திட்டங்களையும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு இந்த மாமன்றத்தில் பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்கு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு என் மனமாற்றத் தன்மையைத் தெரிவித்து, இத்துடன் என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[1990 மார்ச் 29]

திரு. வே. பெரியசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினுடைய துணைப் பிரதமர் மரியாதைக்குரிய திரு. தேவிலால் அவர்கள், இந்த நாட்டிலேயுள்ள ஏழையெளிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலையை எல்லாம் உன்னிப்பாகக் கவனிக்காமல் பொருளாதார அடிப்படையிலே தான் சலுகைகளை வழங்க வேண்டுமென்று அன்றைக்குச் சொல்லார்கள். எங்களைப் போன்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இதை வன்மையாக எதிர்க்கின்றோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய இந்திய நாட்டினுடைய துணைப்பிரதமர் அவர்கள் சொல்லாத ஒரு கருத்தை உறுப்பினர் இங்கே குறிப்பிட்டக் கூடாது. ஏற்கெனவே இந்தச் செய்தி பத்திரிகையில் வந்து, தான் அப்படிப்பட்ட கருத்தைச் சொல்லவில்லை என்று துணைப் பிரதமர் அவர்கள் மறுப்புத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. வே. பெரியசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியப் பேரரசு இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வழங்குகின்ற சலுகையினை மேலும் 10 ஆண்டுகளுக்கு நீட்டித்துக் கொடுத்திருக்கிறது. அதற்காக அவர்களுக்கு அ.தி.மு.க. சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர் என்ற முறையில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஐ.ஏ.எஸ். ஐ.பி.எஸ். போன்ற பதவிகளுக்காக இன்றைக்கு 60 பேர்களுக்கு பயிற்சி கொடுப்பதை 100 பேர்களுக்காவது பயிற்சியளிக்கும் வகையில் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆதி திராவிட நல இயக்குநரை ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு மாற்றினார்கள். மாற்றப்பட்டவர் நீலகிரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக பதவியேற்றிருக்கிறார். அந்த இடத்திலே இதுவரை ஆட்களை நியமிக்காமலும், துணை இயக்குநர் பணியிடத்தில் ஆளை நியமிக்காமலும் இருக்கின்ற நிலையைப் பொறுத்தமட்டிலும், ஆதி திராவிட நலத் துறை என்ற காரணத்தாலே, இது புறக்கணிக்கப்படுகிறதோ என்ற ஐயப்பாடு எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் எழக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் துறைக்கு உடனடியாக இயக்குநரையும், துணை இயக்குநரையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்த சபையின் சார்பாக அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆதி திராவிடர்கள் கல்வியில் மேம்பாடு அடைந்தால்தான் வாழ்க்கையில் அவர்கள் உச்சக் கட்டத்தை அடைய முடியும். படித்த ஒருவனைத் தான் இன்றைக்கு நாட்டு மக்கள் மதிக்கிறார்கள். ஆகவே, கல்வியில் இத்துறைக்கு அதிக நிதியை

1990 மார்ச் 29]

[திரு. வே. பெரியசாமி]

ஓதுக்குவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். சற்று குறைவாகத் தான் ஆதி திராவிட நலத் துறையிலுள்ள கல்வித் துறைக்கு ஓதுக்கியிருக்கிறீர்கள். ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களை ஆதி திராவிட நலத் துறை சார்பில் ஆதி திராவிடர் வாழ்கின்ற காலனிகளிலேயே ஆரம்பிக்க வேண்டும். கடந்த காலத்திலே, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆதி திராவிடர் காலனி பகுதியிலேயே ஆரம்பப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்தார்கள். இன்றைக்கு 50 ஆரம்பப் பள்ளிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கத்திலேயிருந்து, கல்வித் துறை மூலமாக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களின் எண்ணிக்கையை குறைந்தபட்சம் 200 ஆக அதிகப்படுத்த வேண்டும். எங்கெங்கு ஆதி திராவிடர் காலனி இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் வசிக்கின்ற மக்கள் கல்வி பெற வேண்டும்.

பள்ளியிலே படிக்கின்ற ஆதி திராவிட மாணவர்கள் ஜாதி இந்துக்களோடு அருகிலே போய் உட்கார்ந்து படிக்க முடியாத அவல நிலை இன்றைக்கும் இந்த நாட்டிலே இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. எவ்வளவுதான் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டங்களை இந்த நாட்டிலே போட்டிருந்தாலும், எத்தனையோ குற்ற வியல் நீதிமன்றங்களை நிறுவியிருந்தாலும் இந்த நிலை மாறியிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்வேன். ஆகவே, கல்வித் துறையில் இவர்கள் மேம்பாடு அடைய ஆரம்பப் பள்ளிகளை ஒவ்வொரு சிறிய கிராமங்களிலும், ஏறத்தாழ 30, 40 பள்ளி வயது வந்த குழந்தைகள் வாழுகின்ற பகுதிகளில் எல்லாம் ஆரம்பிக்க வேண்டும். அந்தக் குழந்தைகள் படித்து முடித்தவுடன் அருகிலேயே 8 ஆம் வகுப்பு வரை படிக்கின்ற பள்ளிகளையும் ஆதி திராவிடர் நலத்துறை மூலமாக ஆரம்பித்து, அந்த குழந்தைகளுக்கு சிருடை, புத்தகங்கள் போன்ற எல்லாவற்றையும் காலா காலத்திலே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

13-35 மணி

இன்றைக்கு ஆதி திராவிடர் நலத் துறையினரால் கொடுக்கப்படும் புத்தகங்கள், நோட்டுகள் எல்லாம் ஏறத்தாழ அரைப் பரிட்சை முடிந்த பிறகுதான் வழங்குகிறார்கள். இது என்ன கொடுமை என்று எண்ணிப் பார்க்கிறேன். ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை ஒன்று கேட்டுக் கொள்வேன். ஆங்காங்கே உள்ள ஆதி திராவிட நலத்துறை அதிகாரிகள் மூலமாக புள்ளி விவரங்களை எடுத்து, மே மாதத்திற்குள் புத்தகங்களை எல்லாம் வேகமாக வழங்க வேண்டும். தனியார் பள்ளிகளில் படிக்கின்ற ஜாதி இந்துக்களுக்குச் சமமாக இந்தக் குழந்தைகளும் கல்வியில் மேம்பாடு அடைய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வே. பெரியசாமி] [1990 மார்ச் 29]

இன்றைக்கு 40 விடுதிகளை அரசாங்கத்திலே ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள். எங்கெங்கெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்களோ. அந்த இடங்களிலேதான் விடுதிகளை அதிகமாக ஆரம்பிக்க வேண்டும். சில பகுதிகளிலே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்கிறார்கள் என்ற காரணத்தாலே, அதுவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உங்களிடம் வேகமாகக் கேட்கின்ற காரணத்தாலே, அதிகமான குழந்தைகள் இல்லாத இடங்களிலே சட்ட விடுதிகளை ஆரம்பித்துவிடுகிறீர்கள். பல மாவட்டங்களில் விடுதிகளில் மாணவர்கள் சேரவில்லை. ஆனால் பல இடங்களில் ஆதி திராவிட மாணவர்கள் இடம் கிடைக்கவில்லை என்று வேதனையோடு போகும் காட்சியைப் பார்க்கிறேன். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் தயவு செய்து விடுதிகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வட்டாட்சியர்கள், துணை வட்டாட்சியர்கள் போன்ற பதவிகளுக்கு, பெரியார் மாவட்டத்தில் தகுதியின் அடிப்படையிலே பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை. அங்கேயுள்ள ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடத்திலே இது பற்றி இந்த அவை ஆரம்பித்த உடனேயே மகஜர் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே பாதிக்கப்பட்ட அவர்களுக்கு உடனடியாக பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சீருடைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நல்ல சீருடைகளை வழங்க வேண்டும். இன்றைக்கு உணவுக்காக விடுதிகளிலே உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு 85 ரூபாயும், கல்லூரி மாணவர்களுக்கு 135 ரூபாயும் வழங்குகிறார்கள். இன்றைக்கு விலைவாசி உச்சகட்டத்தில் இருக்கிறது. அரிசி விலை உயர்ந்திருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் மனதிலே வைத்துக் கொண்டு, உணவுக் கட்டணத்தை உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு 150 ரூபாய் என்றும், கல்லூரி மாணவர்களுக்கு 200 ரூபாய் என்றும் உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சீப்பு, சோப்பு போன்ற இதர செலவுகளுக்கு 2 ரூபாய் வழங்குகிறார்கள். எண்ணெயைக் கையிலே எடுத்தால் அதற்கு விலை 3 ரூபாயாகிறது. நீங்கள் எண்ணெய்க்கும், சோப்புக்கும் 2 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். இது 1962லே ஒதுக்கப்பட்ட தொகை. ஆகவே, தயவுசெய்து அதைக் குறைந்தபட்சம் 15 ரூபாயாக உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆதி திராவிட நலத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஏழை மாணவர்கள் தாழ்வு மனப்பான்மையிலல்லாமல், கல்வி பயில்வதற்கு அனைத்து வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். கல்லூரிவரை படிக்கும் ஆதி திராவிட மாணவர்கள் இலவசமாகப் பேருந்துகளில் செல்வதற்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க

1990 மார்ச் 29]

[திரு. வே. பெரியசாமி]

வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பெற்றது). இன்றைக்கு ஆதிவாகிகள் சமுதாயத்திலே ஆதி திராவிடர்களைவிட மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். பேக்வார்ட் கிளாஸ், மோஸ்ட் பேக் வேர்ட் கிளாஸ் என்று வைத்துள்ளதைப் போல மலைவாழ் மக்களில் சோழகர்கள், இருளர்கள் என்று வன இலாக்காவிலுள்ள கண்காணிப்பில் பாரஸ்ட் செட்டில்மெண்டில் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே பஞ்சையாய், பராரியாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகமான சலுகைகளை இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு கான்கிரீட் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே கீழ்வாணி என்ற இடத்திலே கட்டுகின்ற ஒரு வீட்டை இடித்து வேண்டுமானால் பாருங்கள். அது இன்னும் ஓராண்டில் விழுந்துவிடும். அபாயகரமான நிலை இருக்கிறது என்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அவைகளைக் கட்டும் பொறுப்பை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஊராட்சி மன்றத் தலைவரிடம் அந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தால், அவர்கள் கான்ட்ராக்டர்களிடம் விற்றுவிட்டு, பணத்தை வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் ஏழை மக்களுக்காகப் போடப்பட்ட நல்ல திட்டமாக இருந்தால், தயவு செய்து வீடுகளை அரசாங்கத்தின் மூலமே கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்.

13-40 மணி

அங்கே இறந்து போகின்ற ஒருவனை சுடுகாட்டுப் பகுதிக்கு கொண்டு போவதற்குக் கூட மயான வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அங்குள்ளவர்களுக்கு மயான வசதியைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் பல நல்ல காரியங்களை நீங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எ. இராமகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையில் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மூக்கன், மாரியப்பன், பொன்னம்மாள், மணிமாறன், தம்புசாமி, யசோதா செல்லப்பா மற்றும் பெரியசாமி ஆகியோர் பல்வேறு பிரச்சினைகளை ஜீங்கே எழுப்பி பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் கடந்த காலத்திலே எப்படி எல்லாம் செய்யப்பட்டது என்றும், பின்னர் நம்முடைய தானைத் தலைவர் தமிழக முதல்வராக ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு அந்தத் துறை எப்படியெல்லாம் மாற்றப்பட்டு, உயிர்ப்பித்துக் கொடுக்கப்பட்டு, அத்துறை எவ்வளவு வேகமாகச் செயல்படுகிறது என்ற உண்மையையும் நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். மற்ற இயக்கத்தைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் எல்லாம்

[டாக்டர் எ. இராமகிருஷ்ணன்] [1990 மார்ச் 29]

கடந்த காலத்திலே வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள், தொகுப்பு வீடுகள், குடிநீர் வசதிகள் போன்றவற்றை எல்லாம் மிகவும் பரவலாகவும், அவர்கள் திருப்தி அடையக்கூடிய வகையிலேயும் செய்தார்கள் என்றும், இப்போது இங்கே ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிற நிதி இன்னும் கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்றும், இன்னும் கூடுதலான தொகுப்பு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் எடுத்துரைத்து விளக்கம் தந்து இருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

கடந்த காலத்தில் தொகுப்பு வீடுகளைப் பொறுத்தமட்டிலே கிட்டத்தட்ட 12 அல்லது 13 ஆண்டு காலத்திலே 35 ஆயிரம் ஓட்டு வீடுகளைத்தான் கட்டிக் கொடுத்தார்கள் என்பதை நான் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம் முடைய தானைத் தலைவர் தமிழகத்தின் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்ற பிறகு கடந்த ஆண்டிலே 40 ஆயிரம் மனைப் பட்டாக்கள் கிட்டத்தட்ட 2.35 கோடி செலவிலே வழங்கப்பட்டு, அந்த மனைப் பட்டாக்களிலே 45 ஆயிரம் தொகுப்பு வீடுகளை, கான்கிரீட் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்த பெருமை நம்முடைய தமிழினத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைச் சாரும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இந்த நிதியாண்டிலேகூட கிட்டத்தட்ட 40 ஆயிரம் மனைப் பட்டாக்கள் 2.5 கோடி செலவிலே ஒதுக்கிச் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. 56 கோடி செலவிலே 47 ஆயிரம் தொகுப்பு வீடுகளை கான்கிரீட் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கின்ற ஒரு அரசாகத்தான் தமிழக அரசு இந்த நேரத்திலே பீடு நடைபோட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது என்ற உண்மையை நான் இங்கே விளக்கிக் கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இதே நிலையில், இதே வேகத்தில் கடந்த ஆட்சியிலே அவர்கள் செய்து இருப்பார்களேயானால் கிட்டத்தட்ட 6 இலட்சம் பேர் வீட்டுமனை பெறக்கூடிய அளவிலேயும், 6 இலட்சம் பேர் தொகுப்பு வீடுகளை, கான்கிரீட் வீடுகளைப் பெறக்கூடிய அளவிலேயும் இருந்திருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே அவர்களுக்கு நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

வீட்டுமனையைப் பொறுத்தவரையில், தொகுப்பு வீடுகளைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த காலத்திலே நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர், தமிழக முதல்வராக இருந்த நேரத்தில் அதாவது 1974-ஆம் ஆண்டில் தாட்கோ நிறுவனம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி அந்த நிறுவனத்தின் மூலமாக அந்த 2 ஆண்டிலே கிட்டத்தட்ட 35 ஆயிரம் தொகுப்பு வீடுகளை, கான்கிரீட் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு வந்த அ.தி.மு.க.-வின் ஆட்சி அந்தத் தொகுப்பு வீட்டினுடைய அமைப்பை எல்லாம் மாற்றி விட்டு, ஓட்டு வீடுகளாகக் கட்டிக் கொடுத்து சாதனை புரிந்த ஆட்சியாக இன்று எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் மார்தட்டிப் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு சூழ்நிலையை நினைக்கும்போது நான்

1990 மார்ச் 29] [டாக்டர் எ. இராமகிருஷ்ணன்]

உள்ளபடியே வருத்தமடைகிறேன். கடந்த ஆண்டிலே 42 ஆயிரம் தொகுப்பு வீடுகளை, கான்கிரீட் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்து, இந்த ஆண்டிலே 56 கோடி செலவிலே 47 ஆயிரம் கான்கிரீட் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க இந்த அரசு இருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு உள்ளாட்சித் துறை மூலமாக அந்தத் தொகுப்பு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன. வருகின்ற நிதியாண்டிலே அந்தத் தொகுப்பு வீடுகள், பல்வேறு உறுப்பினர்களின் கோரிக்கையை ஏற்று, தாட்கோ மூலமாகக் கட்டிக் கொடுக்கின்ற ஒரு வாய்ப்பை, அரசு ஏற்றுக்கொள்கின்ற ஒரு வாய்ப்பை நான் நம்முடைய துணைத் தலைவர் தமிழகத்தின் முதல்வர் அவர்களிடம் வேண்டுமோளாகக் கேட்டுக்கொள்ள இருக்கிறேன் என்ற உண்மையை நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

13-45 மணி

அதுமட்டுமல்லாமல் இந்த நிதியாண்டிலே தமிழகத்தினுடைய சாதனையையெல்லாம் பட்டியல்வாயிலாக நான் குறிப்பிட்டுக் கூறி விடை பெறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த நிதியாண்டில் பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுத் திட்டத் திற்குப் பழங்குடியினர் துணைத் திட்டத்தின் கீழ் ரூபாய் 16.26 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆதிதிராவிடர் குழந்தைகளின் கல்விச் செலவுக்காக மட்டும் கிட்டத்தட்ட 50,02,44,000 ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கல்வித் துறையினால் துவக்கப்பட இருக்கின்ற 50 புதிய துவக்கப் பள்ளிகளையெல்லாம் ஆதிதிராவிடர் வசிக்கும் இடங்களிலே துவக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

45.33 இலட்சம் செலவில் 40 புதிய விடுதிகள் திறக்க அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது.

ரூபாய் 9.6 இலட்சம் செலவில் 100 புதிய இடைநிலை ஆசிரியர்களைப் பணியமர்த்த அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது.

பள்ளிகளுக்கு அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காக ரூபாய் 22 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பழங்குடியினர் உண்டு உறைவிட பள்ளிக்காக ரூபாய் 26.9 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சுமார் 10 இலட்சம் மாணவர்களுக்கு இலவச நோட்டு புத்தகங்கள் வழங்குவதற்காக ரூபாய் 1.73 கோடி இந்நிதியாண்டில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் எ. இராமகிருஷ்ணன்] [1990 மார்ச் 29]

சுகாதாரம் மற்ற தொழில் செய்பவர்களினுடைய குழந்தைகள் சுமார் 1,223 பேர் படிக்க ரூபாய் 6.96 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் மாணவர்களுக்கு இலவசப் பட்டப் படிப்பு படிப்பதற்காக ரூபாய் 100 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது.

ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் மாணவர்களுக்குக் கல்விக் கடன், உதவித் தொகை வழங்க ரூபாய் 86 இலட்சமும், கிறித்துவ மதம் மாறிய மாணவர்களுக்கு ரூபாய் 3.5 இலட்சமும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மருத்துவ மற்றும் பொறியியல் கல்லூரி மாணவர்கள் புத்தகம் வாங்குவதற்காக ரூபாய் 32 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

20 கல்லூரி விடுதிகளுக்கு நூலக வசதி ஏற்படுத்த ரூபாய் ஒரு இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

31 விடுதிகளுக்கு 13.9 இலட்சம் செலவில் இன்டியன் எரி வாயு வழங்கப்பட உள்ளது.

50 விடுதிகளுக்கு மாவு அரைக்கும் இயந்திரம் வழங்கப்பட உள்ளது.

கல்லூரி விடுதிகளுக்கு 1.5 இலட்சம் செலவில் வண்ணத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி வழங்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. விடுதிகளில் 2500 மாணவர்கள் கூட்டுறவுக்கூட சேர்க்க 24.8 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1990-91 ஆம் ஆண்டில் விடுதி மற்றும் பள்ளிகள் கட்ட மலைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ரூபாய் 30 இலட்சமும், மேற்கு மலைத் தொடர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ரூபாய் 20.84 இலட்சமும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

3,400 ஆதிதிராவிடர் விவசாயிகள் கடன் பெற ரூபாய் 10.66 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

600 சிறிய வாணிபத் தொழில் செய்பவர்கள் கடன் வசதி பெற ரூபாய் 6.5 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

24,000 ஆதிதிராவிடர் கூட்டுறவு பால் வழங்கும் சங்கங்கள் மூலம் பயன் பெற ரூபாய் 3 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

1990 மார்ச் 29] [டாக்டர் எ. இராமகிருஷ்ணன்]

வரும் நிதியாண்டில் சிறப்பு மைய உதவித் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு இலட்சம் ஆதிராவிடர் பயன் பெற 25 கோடி செலவிடத் திட்டமிட்டிருக்கிறது.

1991-இல் 56 கோடி செலவில் 47,000 கான்கிரீட் வீடுகள் கட்ட தமிழக அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது.

40,000 வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்க 2.5 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய இருக்கிறது.

3,000 ஆதிராவிடர் குடியிருப்புக்களுக்குக் குடிநீர் வசதி செய்ய ரூபாய் 14.09 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இணைப்புச் சாலைகள் அமைக்க ரூபாய் 9 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது.

ரூபாய் 50 இலட்சம் செலவில் 250 காலனிகளுக்கு மின்சாரத் தெரு விளக்குகள் அமைக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறது.

ரூபாய் 5 இலட்சம் செலவில் சமூகக் கூடம் கட்ட நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது.

19.5 இலட்சம் செலவில் 600 பாசனக் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது.

13-50 மணி

1,256 ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் ரூ. 9.55 கோடி செலவில் 628 நகரப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு வழங்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

37,546 கிராமப்புற, நகர்ப்புற ஆதிதிராவிடர்களுக்கு உதவிட சிறப்பு மையத் திட்டத்தின் கீழ் ரூபாய் 55 கோடி வழங்கிட அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது.

சிறு தொழில் துவங்கி சுயவேலை வாய்ப்பு பெற 10,000 பேர் பயன்பெறும் வகையில் 50 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் எ. இராமகிருஷ்ணன்] [1990 மார்ச் 29]

2,200 ஆதிராவிடர் பயன்பெற ரூ. 6.64 கோடி செலவில் விசைத்தறிகள் அமைக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

ரூ. 5.16 கோடி செலவில் 24,211 நபர்களுக்கு கறவை மாடுகள் வழங்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

உதகையில் பழங்குடியினர் அருங்காட்சியகம் அமைக்கும் திட்டம் ரூபாய் 2 கோடி செலவில் தமிழக அரசால் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

மொத்தத்தில் 1990-91 ஆம் ஆண்டில் இரண்டு லட்சத்து 50 ஆயிரம் ஆதிராவிடர் குடும்பங்களும், 900 பழங்குடியினர் குடும்பங்களும் பயன்பெற தமிழக அரசு வழிவகை செய்திருக்கிறது.

டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் பிறந்த நாள் விழாவை தமிழகம் முழுவதும் சிறப்பாக கொண்டாட தமிழக அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. இந்திய திருநாட்டில் முதலாவதாக ஒரு மாவட்டத்திற்கு டாக்டர் அம்பேத்கார் மாவட்டம் என்று பெயர் சூட்டிய பெருமை மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களையே சாரும் என்பதை குறிப்பிட்டுக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சுவாமி சகஜானந்தா நூற்றாண்டு விழாவை ஒட்டி தென்னாற்காடு மாவட்டம் சிதம்பரம் நத்தனார் பள்ளியில் ரூ. 10 லட்சம் செலவில் சமூக கலையரங்கம் கட்ட தமிழக அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது.

இந்திய திருநாட்டில் தமிழ் நாட்டில்தான் ஆதிராவிட பழங்குடியின மக்களை சிறுதொழில் அதிபர்களாக்கும் புது மாதிரியான திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சியில் தான் 6 லட்சம் வரையில் உள்ள கட்டுமானப் பணிகளை, படித்து வேலையில்லாமல் இருக்கிற ஆதிராவிட பழங்குடியின மக்களுக்கு நியமன அடிப்படையில் வழங்க ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது.

1990 மார்ச் 29] [டாக்டர் எ. இராமகிருஷ்ணன்]

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சியில்தான் முதலாவதாக ஆதிதிராவிட பழங்குடியின, மதம்மாறிய கிறித்துவ ஆதிதிராவிடர் மாணவர்களுக்கு பட்ட படிப்பு வரையில் இலவச கல்வி வழங்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்ட இனத்திலிருந்து இரண்டு நீதிபதிகளை சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு நியமித்த பெருமை டாக்டர் கலைஞர் அவர்களையே சாரும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காவல்துறையில் முதன்மை பதவியை தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு கொடுத்த பெருமை டாக்டர் கலைஞர் அவர்களையே சாரும். இவ்வாறாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு முதுகெலும்பாக இருந்து, அவர்களுடைய கல்வி, சமூக, பொருளாதார மேம்பாட்டிற்காக அயராது உழைத்து வரும் தமிழிசைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு இத்துறையின் சார்பாக நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வெட்டுத் தீர்மானங்களை கொடுத்துள்ள உறுப்பினர்கள் அவற்றை திரும்பப்பெற்று மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திருவாளர்கள் என். பழனிவேல், ஆர். சிங்காரம் ஆகியவர் களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

திரு. எஸ். சுந்தரராஜ் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 31—பழங்குடியினர், ஆதிதிராவிடர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 83,64,37,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.